

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/23, syyskuu-lokakuu 2023, 22. vuosikerta, irtonumero 2 €

Leikkauspolitiikka ei toimi-kaatakaa hallitus !

Militarisointi ensin -heikot lannistetaan s. 2
Taloudellinen tasa-arvo, niin rasismi loppuu s. 2
Säätyalon säädytön näytelmä jatkuu s. 3
Hyökkäys työtaisteluvapautta vastaan s. 4
Tikittävä velkakatastrofi -huijaustako? s. 5
Kapitalistinen vihreä siirtymä s. 9
Ranska ajautuu vaikeuksiin Afrikassa s. 10

Työttömyysturvan porrastus on leikkaamista s. 9
Militarismi, tekoäly ja ihminen s. 11
BRICS-maiden 15. huippukokous Afrikassa s. 12
Jussi Halla-aho halajaa presidentiksi s. 17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Leikkauksia vastustettiin Joukkovoiman protestissa jo 3.9.2016.

Ministerit huutavat, että tärkeintä on "laittaa talous kuriin ja pysäyttää velkaantuminen." Äärioikeisto tekee näin. Talouden kiristäminen laman edellä on hulluutta. Maamme velkatilanne ei ole katastrofaalinen. Katastrofaalista on leikkauspolitiikka, jonka ainoa tarkoitus on jatkaa yksityistämistä ja siirtää sote-toimi yksityisille, tulonsiirto kansalta rikkaille, militarisointi ja ay-liikkeen heikentäminen. Orpon kabinetin toimet iskevät eniten pienituloiseen suureen kansanosaan. Työttömyysturvan porrastus iskee työttömiin. Ei kansa tätä ole halunnut.

Sivut 2, 3, 5, 6, 9 ja 13

Sivut 2-3
-Ukraina ja Nato ensin
-Orpo ryöstää köyhiltä rikkaille
-Rasismi loppuu, kun toteutetaan taloudellinen tasa-arvo
-Säätyalon säädytön näytelmä
-Hallitusohjelman työllisyysvaikutus negatiivinen

Sivut 4-5
-Lakko-oikeuden alasajo
-Kusessa ollaan
-Tikittävä velkakatastrofi?
-Kaksi hätäistä päätöstä
-Poliittinen dementia

Sivut 6-7
-Täystyöllisyys- jättityöttömyys
-Kihisen kiukusta
-Erikoisosaamista
-KDKT 75 vuotta-seminaari
-Stogella stadiin
-Vapaus on vaarassa
-Vallankaappaus Suomessa Naton ja presidentin avulla
-Oikeistohallitus haluaa rikkoo rauhansopimuksia
-Matti Orava in memoriam

Sivut 8-9
-Maisema ja sivistys
-Rahastus energialla lopetettava
-"Sivaristako" presidentti?
-Vihreä siirtymä, mitä se on?
-Työttömyysturvan porrastus leikkaamista

Sivut 10-11
-Ranska ajautumassa vaikeuksiin Länsi-Afrikassa
-Militarismi, tekoäly ja ihminen

Sivut 12-13
-BRICS maat kokoontuivat
-Turisti näkee Kiinan Afrikassa
-Orpon ohjelma toteuttaa USA:n politiikkaa Suomessa

Sivut 14-15
-Historiallisesta materialismista
-Totuus ja tyhmyys

Sivut 16-17
-Korean sodasta 70 vuotta
-Jussi Halla-aho "kansallissosiaalisti" haluaa presidentiksi

Sivut 18-19
-Kansan ääni kuuluu
-Työkansan ilmoituksia

Sivu 20
-78 vuotta Hirosimasta
-100 vuotta SSTP:n lopetuksesta
-Nato puolustusliittoko?
-Mediapooli

Rasismi loppuu kun saavutetaan taloudellinen tasa-arvo

Kuva: Toivo Koivisto

Väki protestoi rasismia vastaan Helsingissä 3.9.2023

Hallituksessa rasismi nousi keskusteluun ja jopa heilutti hallitusta. Miksi ministerit olivat nyt kiinnostuneita rasismista? Lieneekö syy, että sen avulla ohitettiin tärkeät työttömyysturvan- ja soten ym. heikennykset. Helsingissä rasisminvastainen protesti keräsi 11000 osallistujaa. Rasismi liittyy aina poliittiseen linjaan, tänään kovaan uusliberalismiin. Olisi odottanut protestin vaatineen muutosta hallituksen uusliberalismiin, joka kätkee sisäänsä rasismia. Martin Luther Kingin tiedetään sanoneen: "USA:ssa rotusorto loppuu, kun saavutetaan taloudellinen tasa-arvo." Herätkää!

Sivut 2 ja 7

Entistä kovempi hyökkäys työtaisteluvapautta vastaan

Kuva: Heikki Mämmikkö

Super ja Tehy protestoivat 16.9.-22 ja muistuttivat mm. lakko-oikeudesta

TES-neuvottelujen yhteydessä on käyty väentöä sopimusten yleissitovuudesta. Työnantajat ovat hirtäneet lakko-oikeuteen liittyvät kysymykset. He ovat uhkailleet jopa luopuvansa kokonaan TES:sta. Hallitus uhkailee hyvityssakkojen korotuksilla ja rangaistuksilla yksityistä työntekijää osallistumisesta laittomaksi todettuun lakkoon. Työnantajien kiukun ymmärtää, koska Postin ja terveydenhoitoalan työntekijät osoittivat lakkoaseen toimivan tänäänkin. Työnantajat ovat pitkään kalistelleet sapeleitaan. Huononnusesitykset voidaan torjua vain voimakkaalla vastarinnalla.

Sivut 3, 4 ja 9

**Erotaan Natosta
Emme kuulu sinne**

Kapitalistinen vihreä siirtymä. Mitä se tarkoittaa?

Erilaiset porvarilliset vihreän siirtymän hankkeet pyrkivät edistämään vähemmän fossiilisia polttoaineita kuluttavan teknologian käyttöönottoa ja hiilineutraaliutta jollakin aikavälillä. Vihreän siirtymän hankkeista on uutisoitu paljon viime vuosina, mutta todellista vihreää siirtymää, jolla hidastettaisiin ilmastomuutosta, ei ole tapahtumassa. Kapitalismi on siihen liian hidas järjestelmä. Puhuttaessa vihreän siirtymän kriitikkistä, on erotettava se ilmastomuutoksen kyseenalaistamisesta. Ilmastomuuttuminen ihmisten vaikutuksesta on hyvin yleisesti tiedeyhteisön tunnustama asia, joka voidaan tieteellisesti todistaa. Kommunisteina emme voi hylätä dialektista materialismia emmekä luonnontieteen viimeisimpiä tutkimustuloksia.

Tämä on aivan eri asia kuin kapitalistien harjoittaman ns. vihreän siirtymän kriittikki. Kapitalistisen vihreän siirtymän toimenpiteiden tarkoituksena on ylläpitää porvariston ansaintalogiikkaa ja jatkuvaa taloudellista kasvua. Marx on tämän kapitalismin logiikan kuvannut menestyksellisesti Pääomassaan. Tähän liittyy esimerkiksi voiton suhdeluvun lascutendenssin laki.

Vihreä siirtymä ei ole todellinen muutos

Viime vuosina paljon puhuttu vihreä siirtymä on pääosin fantasiaa, joka on esteenä, ja on tarkoitettukin olla esteenä sellaisen radikaalin muutoksen saavuttamiselle, jota tarvitsemme ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Vihreään siirtymään liittyen meihin kohdistuu jatkuvaa propagandaa. Suurpääoman omistajien ja heidän poliittisten palvelijoidensa ei kannata kieltää ilmastomuutoksen ja muiden ympäristöhaasteiden olemassaoloa.

Uusi trendi on puhua (väistämättä pienimuotoisista) vihreistä aloitteista, joita tehdään ja toteutetaan, mutta ne johtavat marginaaliin, lähinnä teknisiin korjauksiin. Vihreän siirtymän propagandistit viittaavat uusiutuvaan energiaan ja muihin vihreisiin teknologioihin tehtyjen maailmanlaajuisten investointien nopeaan kasvuun viimeisen vuosikymmenen aikana.

Fossiilisiin polttoaineisiin investoidaan moninkertaisesti

Uusiutuviin teknologioihin on tuki investoitu viime vuosina. Kansain-

välisen energiajärjestön IEAn mukaan maailmanlaajuiset investoinnit uusiutuviin energialähteisiin olivat noin 367 miljardia dollaria vuonna 2021, kun ne vuonna 2019 olivat 336 miljardia dollaria. Se pitää sisällään paljon uusia tuulivoimaloita, aurinkopaneeleja ja vesivoimaloita.

Nämä luvut eivät kuitenkaan yksinään kerro koko totuutta. Uusiutuviin energialähteisiin tehdyt 367 miljardin dollarin investoinnit on suhteutettava energiantuotannon investointien kokonaismäärään, joka oli 1900 miljardia dollaria. Tähän lukuun sisältyy 813 miljardin dollarin investoinnit fossiilisiin polttoaineisiin.

Uusiutuviin energialähteistä tulevan energian osuus on kasvanut vuoden 1990 6,6 prosentista 12 prosenttiin vuonna 2020. Tämä 5,4 prosenttiyksikön lisäys kolmen vuosikymmenen aikana on tuskin sellainen siirtymä, jota tutkijat pitävät välttämättömänä, jotta vältytään sietämättömästä lämpenemisestä. Jos jatkamme nykyisellä vauhdilla, uusiutuvien energialähteiden osuus on vuonna 2050 edelleen vain hieman yli 20 prosenttia.

Syy tähän hitaaseen etenevämiseen on selvä. Vaikka uusiutuvan energian tuotanto on kasvanut merkittävästi viimeisen 30 vuoden aikana, samaan aikaan on kasvanut myös fossiilisten polttoaineiden teollisuus. Vuonna 1990 maailman energian kokonaistuotanto fossiilisilla polttoaineilla oli 83 048 terawattituntia (TWh). Vuonna 2019 se oli 136 131 TWh. Kasvua 64 prosenttia.

Uusiutuvan energian tuotanto on kasvanut suhteellisesti nopeammin. Se on noussut 6 226 TWh:sta vuonna 1990 17 466 TWh:iin vuonna 2019. Tällä suurella näyttävällä 180 kasvuprosentilla on kuitenkin hyvin vähän vaikutusta maailmanlaajuisiin päästöihin.

Päästöt jatkavat kasvuaan

IEA:n raportti Global Energy Review: CO2 Emissions in 2021 osoittaa selvästi, miksi uusiutuvaan energiaan tehtävien investointien lisääminen ei ole aitoa vihreää siirtymää. Raportissa todettiin, että vuonna 2021 maailmanlaajuiset hiilidioksidipäästöt nousivat uuteen ennätykseen, 36,3 miljardiin tonniin, vaikka samaan aikaan uusiutuvan sähkön tuotanto saavutti kaikkien aikojen suurimman kasvunsa.

Ehkä paras tapa arvioida, onko vihreä siirtymä meneillään, on kuitenkin tarkastella kasvihuonekaasujen pitoisuuksia ilmakehässä, sillä juuri ilmakehän hiilidioksidin ja metaanipitoisuuksia koskevat luvut osoittavat selkeimmin poliitikkojen ja yritysjohtajien kasvavan vihreän retoriikan ja todellisuuden välisen ristiriidan.

Jos vihreän siirtymävaiheen propagoijia on uskominen, olemme olleet menossa oikeaan suuntaan jo jonkin aikaa. Ilmakehän hiilidioksidin kokonaispitoisuudet eivät kuitenkaan ole lopettaneet nousuaan 1990-luvun alun ilmastotavoitteiden asettamisesta lähtien, vaan nousu on kiihtynyt vähitellen. Yhdysvaltain kansallisen valtameri- ja ilmakehähallinnon tekemien mittausten mukaan ilmakehän keskimääräinen CO2-pitoisuus vuonna 2021 oli 416 miljoonasosaa (ppm), kun se vuonna 1990 oli 354 ppm. Samana ajanjaksona vuotuinen kasvuvauhti on noussut 1990-luvun keskimääräisestä 1,5 ppm:stä 2010-luvun 2 ppm:ään.

Kun tähän lisätään metaanipitoisuuden kasvu, joka on lyhyellä aikavälillä paljon voimakkaampi lämpenemisen aiheuttaja kuin

hiilidioksidi, tilanne näyttää vielä huonommalta. Metaanin pitoisuus ilmakehässä oli 1 909 ppb (miljardisosaa) v. 2021, kun se vuonna 2005 oli 1 774 ppb. Keskimääräinen vuotuinen kasvuvauhti on noussut 9,6 ppb vuodesta 2016 tähän päivään.

On vaikea ottaa puheita vihreästä siirtymisestä vakavasti, kun sekä päästöjen kokonaismäärä että ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien kasvuvauhti jatkavat uusien ennätysten saavuttamista. Näiden lukujen pitäisi alkaa laskea, jotta voitaisiin puhua vihreästä siirtymästä. Monet näitä väitteitä esittävästä ihmisistä saattavat uskoakin niihin, mutta heidän joukossaan on varmasti tahoja, jotka ovat täysin tietoisia tästä huijauksesta, joka tarvitaan, koska kapitalismi on riippuvainen fossiilisten polttoaineista. Kyseessä on ns. viherpesu.

Suurpääoma tekee ennätysvoittoja

Ukrainan erikoisoperaation jälkeen tilanne on muuttunut vielä huonommaksi. Venäjää vastaan asetetut talouspakkot ovat saaneet aikaan merkittävän öljyn, hiilen ja kaasun hinnan nousun. Lyhyellä aikavälillä se näyttää käynnistäneen kilpailun länsivaltojen fossiilisten polttoaineiden tuotannon laajentamisesta. Maailman suurten fossiilisten polttoaineryitysten johtajat hierovat käsiään. Kysynnän kasvu on jo kasvattanut suuryritysten voittoja, minkä vuoksi yritykset tekivät laajentumissuunnitelmia. Näyttää todennäköiseltä, että näitä suunnitelmia edelleen nopeutetaan.

Fossiilisten polttoaineiden tuotannon merkittävää laajentamista ei voida helposti purkaa, kun nämä epätavalliset ajat joskus päättyvät. Uuden infrastruktuurin kehittäminen fossiilisten polttoai-

Kuva: Heikki Männikkö

Peräseinäjoen (Seinäjoki) Haukinevalle turvetuotannon yhteyteen nousi jo parikymmentä vuotta sitten pari tuulivoimalaa. Tänä Etelä-pohjanmaalle kaavillaan runsaasti lisää tuulivoimaa. Seinäjoelle suunnitellut tuulivoimalat ovatkin Suomen suurimpia ja kohoavat jopa 300 m. korkeuteen. Asukkaat alueella ovat monestakin syystä huolissaan. Meluhaittojen vuoksi vaaditaan, että tuulivoimalan sijainti lähimpään asutukseen ei saa ylittää kolmea kilometriä. Suuri huoli aiheutuu siitä, että tuulivoimalan läheisyys alentaa selkeästi kiinteistöjen arvoa.

neiden nostoon, käsittelyyn ja jake-luun maksaa paljon. Tähän osallistuvat yritykset (ja maiden hallitukset, joissa yritykset sijaitsevat) tuskin hyväksyvät sitä, että heidän investointinsa ajetaan alas, jos vihreä siirtymä jatkuu. Sen sijaan he jatkavat sitä, mitä ovat tehneet vuosikymmeniä. Tekevät lujasti töitä lykkääkseen ilmastotoimia mahdollisimman pitkään, jotta he voivat puristaa itselleen viimeisetkin mahdolliset voitot.

Ei voi olla aitoa vihreää siirtymää kapitalismin kaltaisessa järjestelmässä, jonka määrittelevät loputon, kilpailullinen voiton ja kasvun tavoitteet. Kiinalaiset ovat osuvasti todenneet, että kapitalismi varmaankin pystyisi ratkaisemaan ongelmansa jollain aikavälillä, mutta se tulee aivan liian myöhään ympäristön kannalta.

KÄ/Juha Kiekksi

Työttömyysturvan porrastus on työttömyysturvan leikkaamista

Työttömyysturvan leikkaamisesta on kyse, kun työttömyysturvan ansiopäivärahaa alennetaan työttömyyden kestettyä varsin lyhyen ajan. Tämä on aiemman aktiivimallin uudempi versio. Jos ei itse pysty hankkimaan työtä, työttömyysturva vähennetään. Tästä on kyse. Se, miten vähennetään, tapahtuu eri tavoin. Vähentämisen tavasta riippumatta ydin on, että jos ei itse pysty hankkimaan työtä, työttömyysturva alenee. Vastuu työttömyydestä on siirretty tällä tavoin työttömälle ja työn saaminen työttömän vastuulle.

Tämä on vastoin työttömyyden määritelmää: työtön on, jolla ei ole työtä. Työttömyyden syyksi otetaan työtön henkilö, tämän valinnat. Tämä logiikka on eräs versio vapaaehtoisen työttömyyden väittämästä. 1930-luvun lama aikoinaan kumosi tämän väittämän ja työttömyys nähtiin pakonomaiseksi silloin talouslamasta johtuvaksi ja alettiin harjoittaa kysyntää elvyttävää työllisyyspolitiikkaa, jota on yleisesti kutsuttu keynesiläisyydeksi. Se hylättiin joksikin aikaa 1980-luvun alussa Britanniassa ns. thatcherisminä ja Yhdysvalloissa ns. reaganismina.

Tuolloista yltiömarkkina-liberalistista linjaa on kutsuttu uudeksi talousliberalismiksi. Nimitys on sikäli harhaanjohtava, että kyse oli oikeammin 1930-lu-

vun lamaa edeltäneestä kauden oppien uudelleen käyttöönotosta ja siten vanhan talousliberalismin uudelleen käyttöönotosta.

Tätä ei pidä sekoittaa Adam Smithin yrittämiseen pohjautuvaan liberalismiin, jossa oli kyse markkinavapaudesta suurmaanomistajien tukemiseen ja ylläpitämiseen perustuvan ja vallan keskittämiseen perustuvan feodalistisen vallan kriitikkistä. 1920-luvulla talousliberalismissa oli jo kyse monopolien vallasta ja vapaudesta, joka ei enää ollut yrittämiseen perustuvaa markkinataloutta, vaan siitä olivat kasvaneet monopolit, jotka olivat tulleet feodaalijan suurmaanomistuksen tilalle. Tätä voisi kutsua monopolien valtaan perustuvaksi uusfeodalismin, että näkyy

yhitys suuromistajien valtaan perustuviin rakenteisiin.

Keynesiläisyys, monopolien vallan rajoittaminen ym. merkisivät suuntausta suurempaan tasa-arvoon ja vakauteen ja toisen maailmansodan jälkeen tuloterot olivat alimmillaan. 1980-luvun paluu vanhaan talousliberalismiin, joka ei ole varsinaisesti liberalismia, sai aikaan tulo- ja varallisuuserojen kasvun vauhdittumisen, joka on jatkunut siitä asti joskin välillä on ollut väliaikaisesti kehitystä toiseen suuntaan.

Hallitusohjelman kohdat yhteen vedettynä edustavat suuntausta palata vanhaan talousliberalismiin, jossa hyvinvointivaltioksi kutsumaamme mallia puretaan sen sijaan, että sitä arvioidaisiin tarvittaessa kriittisesti ja sen pohjalta uudistettaisiin ja muokattaisiin, kuten aina on tarpeen, kun asiat muuttuvat. Osa kuuden miljardin sopeutuksesta tapahtuisi valtion yhtiöomistuksia vähentämällä. Se merkitsee tulevien tuottojen menettämistä. Siten tällainen omaisuuden myyminen on tulevien

tulojen vähentämistä eikä korjaa velkaa, vaan lisää velkaa tulevaisuudessa. Sipilän-Orpon hallitusohjel-

maan nähden Orvon-Purran hallitusohjelma on suoraviivaisempi ja menee paljon pidemmälle, eikä ole sopimiseen ja neuvotteluun perustuva vaan minimaaliseen enemmistövoimaan rakentuva.

Vaihtoehdoisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan rakentaminen on nyt ja tästä eteenpäin keskeinen tehtävä. Perustellusti linjausta on rakennettavissa siten, että valtion 60 %:n velka-asteen tavoite olisi vuodelle 2035 kolmen vaalikauden aikana. Keskeistä on työllisyyden vahvistaminen edistämällä sitä johdonmukaisesti keinoilla, jotka eivät perustu työttömyys- ja sosiaaliturvan leikkaamiseen vaan

oikeuteen työhön ja mahdollisuuksien avaamiseen työllistymiseen. Kun työllisyyttä hoidetaan tällä tavoin, se lisää verotuloja ja vähentää työttömyyden kustannuksia. Vihreä

siirtymä ja työhyvinvointi ovat keskeistä perustaa linjauksissa. Tärkeää on, että yrittämisellä itsensä työllistävien ja työntekijöitä palkkaavien pienyritysten asema saa erityisen huomion ei vain kosmeettisen näennäisesti, vaan puretumalla yrittäjäkunnan kysymyksiin. Keskeistä on, että haetaan ratkaisuja, jotka eivät tapahdu palkattujen työntekijöiden kustannuksella. Tavoitteen asettaminen pidemmälle kuten vuoteen 2035 mahdollistaa myös talouden suhdanteita tasaavan suhdannepolitiikan.

**Pekka Tiainen
valtiot. tohtori, taloustiede**

Ranska ajautumassa yhä syvempiin vaikeuksiin Länsi-Afrikassa

Nigerin sotilasjunta varoittanut ulkopuolisia puuttumasta maan tilanteeseen

Länsi-Afrikan Nigerissä heinäkuun lopussa vallan on ottanut maan asevoimien tukema, kenraali Abdourahamane Tchianin johtama sotilasjunta, joka kutsuu itseään 2020 Malissa vastaanlaisten sotilasvallankaappauksen tehneen ryhmän esimerkin mukaisesti Isänmaan pelastuksen kansalliseksi neuvostoksi (Conseil national pour la sauvegarde de la patrie). Sotilasjunta ilmoitti irtisanovansa Ranskan kanssa vuonna 1977 solmitut sotilaalliset sopimukset. Ranskalalla on Nigerissä noin 1500 sotilasta, jolle annettiin aikaa 30 vuorokautta poistua maasta. Nigerissä on myös amerikkalaisia sotilaita, sekä Agadezissa Yhdysvaltain drone-tukikohta. Nigerin syrjäytetty länsimielinen presidentti Mohamed Bazoum on asetettu kotiarestiin ja häntä vastaan ollaan nostamassa syyte maanpetoksesta. Niger on entinen Ranskan siirtomaa, joka muodollisesti itsenäistyi 1960, mutta on sen jälkeen ollut vuosikymmeniä Ranskan taloudellisen, kulttuurisen ja osin sotilaallisen vaikutusvallan alaisena. Nigerin valtavien luonnonvarojen, sekä läntisen Afrikan kasvavan taloudellisen sekä geopolittisen merkityksen vuoksi alue kiinnostaa yhä enemmän suurvaltoja.

Länsikeskeinen uutisointi ei kerro totuutta Nigerin tilanteesta

Länsi on vaatinut vallan palauttamista Nigerissä takaisin ”demokraattisesti” valitulle Bazoumille, kun taas uudet vallanpitäjät ovat ilmoittaneet, että Lännen kanssa ei keskustella ja samalla he ovat varoittaneet osin länsimielistä Länsi-Afrikan talousyhteisöä (Cédéao, Ecowas) puuttumasta sotilaallisesti tilanteeseen. Diplomaattisia kanavia tilanteen ratkaisemiseksi on kuitenkin käynnistetty sekä Cédéao:n, että myös Yhdysvaltain toimesta. Toiseksi hyvin jännittänyt ja kireä tilanne ei ole johtanut kuitenkaan ulkopuoliseen sotilaalliseen väliintuloon. Erityisen paljon huomiota Nigerin tapahtumista tyyppillisen länsikeskeisen vääristymän kautta. Nigerin ja koko Länsi-Afrikan tilanteen sekä historiallinen, että nykyinen moniulotteisuus on jätetty vähälle huomiolle ja nigeriläisten oma näkökulma on yritetty pelkistää Venäjän lipuja heilutteleviin ”nigeriläisiin disinformaation uhreihin”. Lähinnä on oltu huolissaan kotiarestissa olevan, pahasti korruptoituneen ex-presidentti Bazoumin ruokavaliosta, jolle uudet vallanpitäjät ovat antaneet syötäväksi kuulemma ainoastaan riisiä ja pastaa. Mohamed Bazoum on kotiarestinsa aikana saanut antaa haastattelun mm. Washington Postille, sekä tavannut Cédéao:n edustajia.

Viime vuosien sotilasvallankaappaukset johtaneet Ranskan heikentymiseen

Ranskan asema ja mahti läntisessä Afrikassa on heikentynyt merkittävästi aivan viime vuosina. Sotilasvallankaappausten myötä ranskalaismieliset hallitukset ovat saaneet väistyä, ja ranskalaiset sotilaat lähtee sekä Malista että Burkina Fasosta. Niin ikään Ranskan entinen siirtomaa Guinea (Conakry) siirtyi syys-

Tuhannet nigeriläiset vaativat ranskalaisten ja muiden ulkomaisten joukkojen vetäytymistä Niameyssa, Nigerissä, 3. elokuuta. (kuva Workers World Anadolu Agency)

kuussa 2021 Ranskaan ainakin osittain kriittisesti suhtautuvan sotilashallituksen käsiin. Nämä kaikki edellä mainitut kolme valtiota ovat myös ilmoittaneet vastustavansa Länsi-Afrikan talousyhteisön taholta tulevaa mahdollista sotilaallista väliintuloa Nigerin tilanteeseen, ja ovat ilmoittaneet Algerian tavoin tukevansa Nigerin uutta sotilashallintoa.

Ranskassa Nigerin tapahtumat on otettu varsin ristiriitaisesti vastaan. Jotkin ranskalaiset jälkikolonialismin kriitikot ovat nähneet ei ainoastaan Nigerin tapahtumissa, vaan laajemminkin Länsi-Afrikan viimeaikaisessa kehityksessä toiveikkaita merkkejä läntisen imperialismin jäänteiden häviämisestä. Osalle ranskalaisista tapahtumat ovat taas olleet jälleen yksi esimerkki presidentti Emmanuel Macronin politiikan täydellisestä haaksirikosta. Front populaire lehdessä on nostettu esiin presidentti Macronin ja Ranskan ulkoisen tiedustelun DGSE:n välinen riita siitä ”kumman syytä” Nigerin heinäkuun 26. päivän tapahtumat ovat. Macron on syyttänyt DGSE:tä siitä, että se ei olisi tiedottanut riittävän ajoissa uhkaavasta sotilasvallankaappauksesta. Toimittaja Georges Malbrunot on kuitenkin omiin lähteisiinsä vedoten sanonut, että DGSE olisi kehottanut ennen kaappausta siirtämään Niameyssa olevia ranskalaisia turvallisuusjoukkoja suojaamaan presidentin palatsia, mutta vastaus Ranskan ulkoasiainhallinnon taholta olisi ollut, ”että emme voi, se kuulostaisi kolonialismilta”.

Ranskan kaksoisstrategia Nigerissä

Jälkikolonialismin aikakaudella Ranska on pyrkinyt pitkään toteuttamaan Afrikassa, erityisesti entisissä siirtomaissaan jonkinlaisia kaksoisstrategiaa. Toisaalta Ranska on pyrkinyt esiintymään jonkinlaisena isällisenä hyväntekijänä antamalla suoraa kehitysapua, tukemalla koulutusta (ja samalla ranskan kielen asemaa, jonka katsotaan olevan yhdistävä tekijä lukuisten paikalliskielten ja kansallisuuksien muodostamissa maissa), ja tietysti yhdessä

EU:n Afrikan politiikan tavoitteiden mukaisesti ”demokratiaa ja kaikenpuolista tasa-arvokehitystä”. **Toisaalta Ranska on pyrkinyt säilyttämään** ja jopa osin lisäämään kolonialismin

aikana hankkimiaan taloudellisia etuja, vaikka virallisesti on jyrkästi sanouduttu irti ja tuomittu kolonialismin aikakauden politiikka. Epäselvää on, miten Ranska todella haluaa suhteensa Nigeriin ja muihinkin läntisen Afrikan maihin jatkossa järjestää. Ranskassa virallisesti hyväksytyyn demokratiaa, kumppanuutta, tasa-arvoa, naisten asemaa ja tyttöjen koulutusta korostavaan linjaan tuskin voidaan uskottavasti vedota yrittämällä samalla kaataa sotilaallisesti Nigerin uusi hallinto.

Terrorismin vastainen sota

Terrorismin ja jihadismin vastainen taistelu on ollut lähes kaikissa Länsi-Afrikan muslimimaissa, joissa nyt on tapahtunut sotilasvallankaappaus, keskeinen argumentti Ranskan sotilaalliselle läsnäololle. Alueen lukuisten eri jihadistiryhmittymien terrorihyökkäykset väestöä kohtaan, joiden yksi merkittävä alkusyy on Naton Libyaan vuonna 2011 tekemät terroripommitukset, eivät kuitenkaan ole Ranskan armeijan läsnäolosta huolimatta merkittävästi vähentyneet, vaan päinvastoin koko terrorismin vastaisen sodan motiivin perusteet ovat herättäneet epäilyjä. Joka tapauksessa Ranskan, ja laajemmin EU:n Afrikka-politiikan palikat ovat nyt menossa todella sekaisiin. Tilannetta ei varmaan EU:n näkökulmasta paranna se, että EU-komissiossa ns. Afrikka-komissaarina toimii (EU-slangilla - hoitaa EU:n kansainvälisiä kumppanuuksia) Jutta Urpilainen, joka tuli takavuosina tunnetuksi verkkosukkahousu-Juttana, mutta on itse kertonut nykyisin ”vaalivansa kristillisiä arvoja” ja hoitelee ristikaularuokua kaulassaan EU-komissarin virkaansa.

Ankara kilpailu Nigerin luonnonvaroista

Nigerin sotilashallinto on perustellut vallankaappauksen välttämättömyyttä mm. entisen hallinnon ja presidentti Bazoumin korruptoituneisuudella ja maan turvallisuustilanteen heikentymisellä. Taustalla on jo pitkään kasvanut katkeruus erityisesti Ranskaa kohtaan. Nigerin itsenäistymisen jälkeiset kuusi vuosikymmentä eivät ole juurikaan tuoneet minkäänlaista vaurautta maan väestölle. Köyhyys, lukuaitottomuus, terveydenhuoltojärjestelmien rappio, yleinen turvattomuus, lopulta terrorismi ja väkivalta liittyvät alueen luonnonvarojen riistoon. Tampereen yliopiston Rauhan- ja konfliktintutkimuskeskuksen tutkijat Karim Maïche ja Anitta Kynsi-lehto totesivat tuoreessa Nigerin ja Länsi-Afrikan tilannetta käsitelleessä artikkelissaan, että uusliberalistinen talouspolitiikka on erilaisten tuhoisten Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) rakensopeutusohjelmien (1985-2000), sittemmin köyhyyden vähentämistrategioiksi nimettyjen prosessien rytmittäminä johtanut alueen luonnonvarojen yksityistämiseen.

Nigerin valtavien luonnonvarojen mittaamaton jalostusarvo on valunut entisen siirtomaaisännän Ranskan taskuun ja vain pieni osa on jäänyt Nigeriin, sekin maan umpikorruptoituneelle pienelle eliitille. Nigerissä sijaitsevat maailman viidenneksi suurimmat uraanivarat, lisäksi sillä on maaperässään runsaasti kultaa ja muita, lähitulevaisuudessa entistään arvokkaampia mineraaleja. Niger on myös öljyntuottaja. Samaan aikaan Niger

on bkt:lla mitattuna yksi maailman köyhimmistä maista. Valtava energia- ja luonnonvarojensa huolimatta Nigerin väestöstä vain 19 %:lla on päivittäinen mahdollisuus käyttää sähköä. YK:n tilaston mukaan 42 % maan väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella.

Nigerin uraanivarat ovat käytännössä Ranskan hallinnassa

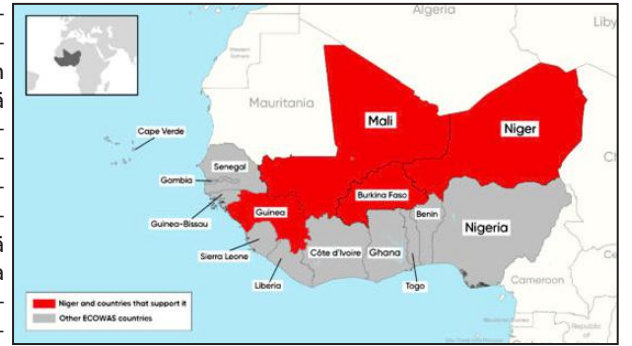
Nigerin uraanivarat hallitsee Ranskan atomienergiakomissio ja käytännössä uraanijätti Orano, joka Suomessa tunnetaan paremmin entisellä, surullisen kuuluisalla nimellä Areva. Orano toimittaa uraania Ranskan ydinvoimaloihin, joiden kaikista polttoaineesta peräti 1/3 on peräisin yksinomaan Nigeristä. Kyse on merkittävästä osuudesta, kun tiedetään, että koko Ranskan vuotuisesta sähköntuotannosta n. 80% tuotetaan ydinvoimalla. Ainoastaan 15 % Nigerin uraanivaroista on maan omissa käsissä, josta siitakin saatava taloudellinen hyöty on siis valunut pääosin maan korruptoituneelle eliitille. Nigerin, ja useimpien muiden Länsi-Afrikan maiden taloudellista suvereniteettia heikentää lisäksi edelleen käytössä oleva rahajärjestelmä, Afrikan frangi (Communauté financière Africaine), joka antaa Ranskalle käytännössä merkittäviä etuja Ranskan ja Länsi-Afrikan maiden välisessä kaupankäynnissä.

Kiinan Vyö ja tiehanke ulottanut lohikäärmeen lonkeronsa myös Nigeriin

Nigerin tilanteessa on huomioitavaa myös se, että uraanilla ja muillakin maan luonnonvaroilla on suora sotilas- ja geopolittinen merkitys. Kaikki globaalit ja alueelliset suurvallat ovat tavalla tai toisella kiinnostuneita Nigeristä ja pyrkivät jollakin tavoin vaikuttamaan paikallisesti. Nigerin Agademin öljyketillä häärivät kiinalaiset, jotka ovat yhdessä Nigerin nyt kaatuneen hallituksen kanssa käynnistäneet massiivisen yli 2000 kilometriä pitkän öljyputkihankkeen Nigeristä Guineanlahteen Beniniin osana Kiinan globaalia Vyö ja tie-hanketta.

Nigerin kohtalo alleviivaa maapallon tulevaisuutta

Onko niin, että kuluva vuosikymmen keskeisimmät kamppailut koko maapallon tulevaisuudesta käydään Afrikassa? Muodostuuko Nigeristä tämän taistelun kenties paradigmaattinen esimerkki? Näihin kysymyksiin historia tulee antamaan meille vastauksen aikanaan. Joka tapauksessa on hyvä syy uskoa, että Afrikan merkitys tulee olemaan hyvin ratkaiseva – luonnonvarojensa, sijaintinsa, sekä taloudellisten, sosiaalisten ja väestöllisten tekijöidensä vuoksi. Yksinomaan nyt puheena oleva Niger on valtava maa, pinta-alaltaan yli 1,3 miljoonaa neliökilometriä eli noin neljä kertaa Suomen kokoinen. Erittäin korkean syntyvyysluvun maassa on yhteensä n. 27 miljoonan väestö, josta peräti 60% on alle 18-vuotiaita.

Niger on 27 miljoonan asukkaan valtio, pinta-alaltaan lähes kaksi kertaa Teksasin kokoinen, ja monikansalliset yritykset ovat ryöstelleet sen luonnonvarojensa, erityisesti uraanin ja kullan, vuoksi. Kuvassa harmaa alue ECOWAS-alueetta ja punainen alue läheisiä Nigerin liittolaisia.

Laajeneeko Nigerin tilanne sodaksi?

Nyt kun reilu kuukausi on kulunut Nigerin sotilasvallankaappauksesta ja vaikuttaa siltä, että ei sen enempää Länsi-Afrikan talousliitolla, kuin sen suurimmalla yksittäisellä valtiolla Nigeriällä ole ollut halua eikä ilmeisimmin kyvyäkään Nigeriin tehtävään sotilaalliseen interventioon. Sotilaalliset toimet Nigeriä kohtaan johtaisivat Malin ja Burkina Fasoa välittömään liittymiseen sotaan Nigerin tueksi. On oletettavaa, että jonkinlaista tukea tulisi lisäksi Guinealta, Tšadilta ja Algerialta. Luonnollisesti Venäjällä, Kiinalla ja Turkilla, sekä useilla arabimailla tulisi olemaan merkittävä intressi konfliktin hallinnassa, mikäli se eskaloituisi. Uhkailuja on sen sijaan esitetty ja erilaisten kokoontumisten jälkeen Nigerille on asetettu tyyppillisiä pakotteita. Yhdysvallat on jäädyttänyt noin 100 miljoonaa Nigerin varantoja ja EU asettanut henkilöpakotteita. Vaikka geopolittinen palapeli läntisessä Afrikassa on hyvin monimutkainen, on tässä tilanteessa paljon myös nyt Nigerissä valtaa pitävän sotilasjuntan omissa käsissä.

Nigeriläisten pitäisi itse saada päättää asioistaan

Toivottavaa nigeriläisten itsensä näkökulmasta olisi tietysti maan luonnonvarojen määräysvoimien saaminen omiin käsiin Nigerin talouden perustessa raaka-aineisiin ja sitä kautta maan valtavien sosiaalisten ongelmien ja taloudellisen eriarvoisuuden vähentäminen. Pelkästään korruption lakkauttaminen ja luonnonvarojen kansallistaminen ei luonnollisesti riitä, vaan maan tuotantoteollisuuden työläisten vallan ulottamiseen oman työn tuotteen muun väestön sosiaalis-taloudellisen aseman kohottaminen, sekä eri väestö- ja kieliryhmien ristiriitojen rauhanomainen ratkaisu huomioiden myös ekologiset kysymykset. Maan ylijäämäväestön ajaminen Eurooppaan tuskin minkäänlaiselta hallitukselta enää onnistuisi, sillä sekä Algeria että Tunisia ovat reippaasti tiukentaneet maahantulopoliittikaansa. Afrialla on yli 1300 kilometriä yhteistä rajaa Nigerin kanssa. Lännen epävakauttama Libya onkin muodostunut Sahelin alueen huume-, ase- ja ihmislakuljetuksen keskeisimmäksi solmukohtaksi. Köyhyyden vähentämiseen liittyvät suuret haasteet, sekä ulkomaalaisten taholta mahdollisesti tulevat toimet ovat Nigerin uuden sotilashallinnon lähimmät ongelmat, jotka sen on pakko ratkaista tavalla tai toisella. Nykyisen Yhdysvaltain johtaman yksinapaisen maailmanjär-

Militarismi, tekoäly ja oikea ihminen

Ennen kuin sanomme mitään muuta, sanottakoon kokoituksen presidenttiehdokkaasta Alexander Stubbista vain yksi asia, joka meidän kannaltamme on tärkein: nimittäin se, että hänen mukaansa venäläiset trollit tulevat vaikuttamaan tuleviin Suomen presidentinvaaleihin. Tämä on erittäin tärkeä huomio, jos kohta käänämme sen pääläelle. Tässä Kansan Äänen numerossa on kuitenkin parempi tarkastella vasemmistoa itseään – sen sijaan, että aina tähyäisimme toisaalle, ikään kuin ulkoista vihollista etsiäksemme, mikä sitten muka tiivistäsi rikkonaisia rivejä rintaman tällä puolen. Vaikka tämäkin on tiettyyn pisteeseen hyvä tapa ja suorastaan välttämätön – kun militantismista puhutaan – on kuitenkin tehdä tiliä myös omissa piireissä. Se on sitä ”itsekritiikkiä”, jota nykyään ei tahdo rivien muutenkin harvetessa enää löytä.

Rosa Luxemburgin päte- os avain omaan aikaamme

Tärkein asia on nyt tunnustaa se, missä kulkee reformin ja vallankumouksen välinen raja. Käytetään tässä tukena Rosa Luxemburgin tunnetuinta teosta Sozialreform oder Revolution? Alun perin vuodelta 1900 eli vähän yli vuosikymmenen ennen ensimmäistä maailmansotaa. Teos on suomennettu nimikkeellä Yhteiskunnallinen uudistustyö vai vallankumous, joten se ei ole Suomessakaan tuntematon, vaikka suomennos tosin onkin 1970-luvun alkuvuosilta.

Ehkä juuri tämä teos mielellään Mauno Koivisto presidentiksi pyrkiessään koetti tehdä pesäeroa kommunisteihin kutsuamalla itseään bernsteinilaiseksi. Tällä hän viittasi Eduar Bernsteinin reformi- eli uudistustyöteoriaan, joka oli Luxemburgin teoksen maalitauluna. Tosin Suomessa ei aikoinaan Koiviston kaudella tultu juuri hullua hurskaammaksi siitä, mitä tuo Bernstein – ja siis Koivisto – oikein sanoi.

Joka tapauksessa siitä lähtien monien mielestä on ollut selvää, että Koiviston SDP on yleisemminkin bernsteinilainen eli reformin kannalla – ei siis vallankumouksen. Ja vastaavasti SDP:n vastakohtana poliittisen kirjjon vasemmalla laidalla on sitten nykyään Vasemmistoliitto tai suppeammin katsottuna kommunistinen puolue, joka kuitenkin on luonut nahkansa moneenkin kertaan.

Ennen kuin katsomme Luxemburgin teokseen ensinkään, on tajuttava, mikä sosialidemokratian – siis sanan nykyisessä merkityksessä – funktio on ollut. On sanottu, että kapitalisti suosi toisen maailmansodan jälkeen näitä sosialisteja juuri sen takia, että läntisen Euroopan ei suotu luisuvan Neuvostoliiton valta-
piiriin kommunistien valtaantäpääsyä sallimalla. Annettiin siis kommunismin vaihtoehdoksi sosialidemokratia. Ohitetaan nyt pelkällä maininnalla se, että tosin Neuvostoliitto ja ns. itäblokki ei itseään kutsunut itseään kommunistiseksi vaan sosia-

listiseksi.

Thomas Piketty – poimintoja

Tämä käsitys on vahvistettu aika painavasti nykyajan vasemmistoeconomistihirmon Thomas Piketyn uudemmassa järkäleessä, jonka nimi on käännettynä Pääoma ja ideologia, vuodelta 2019. Kyse ei ole siis aikaisemmasta (2013) ja tunnetumasta teoksesta Pääoma 2000-luvulla.

Tässä teoksessaan Pääoma ja ideologia Piketty sanoo, että kapitalismin pelastamiseksi kapitalismi teki myönnytyksiä sosialismin suuntaan. Vaarana oli nimittäin juuri, mitä ainakin kommunistit ovat uumoilleet: jos sosialismin suuntaan ei tehtäisi myönnytyksiä, länsimaatkin lipuisivat kommunismin piiriin. Tietysti nyt, kun tätä vaaraa ei enää samassa mitassa ole, myönnytyksiäkin on sitten ruvettu purkamaan. Ja vieläpä raskaalla kädellä. Piketty mainitsee progressiivisen verotuksen. Ja jälkikin on ollut sitten karmeaa katsottavaa nimenomaan taloudellista (ja näin ollen kaikkea muutakin) epätasa-arvoisuutta mitattaessa.

Ideologialla Piketty tarkoittaa tässä yhteydessä narratiiveja, joilla eliitti on oikeuttanut yhteiskunnan epätasa-arvoisuutta. Ennen vanhaan se oli ajatus hallitsijoiden jumalallisesta oikeutuksesta. Nykyään se on hyperkapitalismi, joka pitää epätasa-arvoa oikeutettuna, koska sen sanotaan perustuvan eliitin omiin ansioihin – ja kääntäen tietysti lukee riiston sen uhrien omaksi syyksi. Piketty ehdottaa sitten tämän uuden – ja kuitenkin epäoikeutetun – asiantilan muuttamiseksi joitakin toimenpiteitä. Progressiivisen verotuksen ja perintöveron kiristäminen ovat vain muutamia niistä. Hän ehdottaa myös työntekijöiden osallistumista ykstyisten yhtiöiden johtoon, kuten – hänen mukaansa – Ruotsissa ja Saksassa.

Luxemburgin Bernsteinin kritiikki ja oma aikamme

Vaikka Luxemburg ei näitä vaihtoeh-

toja suoraan maininnutkaan, ne tulevat hyvin lähelle sitä, mitä hän otti puheeksi. Nimittäin ammattiliitot ja osakeomistuksen leviämistä yhteiskunnassa yhä laajemmalle ja syvempiin riveihin.

Kuitenkin nämä ovat juuri niitä bernsteinilaisia toimenpiteitä, joiden Luxemburg sanoo johtavan kapitalismin raadollistumiseen entisestään – kunnes kapitalismi voi karistaa yhden tärkeimmistä naamioistaan: sen, että kapitalismi turvaa demokratian, sillä se tarvitsee demokratiaa toimiakseen. Vaikka Piketty onkin enemmän Bernsteinin kuin Luxemburgin linjoilla, hänkin varmaan myöntäisi, että tuo puhe demokratiasta on yksi noista ideologioista, joita hän ryhtyi teokseensa tutkimaan – vaikka jättääkin demokratian itsensä tässä mielessä rauhaan.

Ensinnäkään Luxemburg ei pidä ammattiliittoa ja demokratiaa – siis hänen kontekstissaan työväen poliittista osallistumista parlamentaariseen demokratiaan – pahoina asioina. Vaikka ne itseisarvoiksi kohotessaan päätyvätkin vain pönkittämään kapitalismin valtaa – vähintäänkin tietynlaisina viikunanlehtinä – ne ovat hyviä asioita sikäli, että ne lisäävät työväenluokan luokkatietoisuutta. Haasteena tässä vain on se, ettei työväenluokan sitten pidä myydä sieluaan kapitalismille siinä luulossa, että työväenluokan oma luokkatietoisuuskin on peräisin viime kädessä sen pahimmalta viholliselta eli kapitalismilta. Ja näinhän on käynyt juuri kansallisille oikeistoille, jotka ulkoistettuina yksityisinä yrittäjinä tai perinteisenä työväestönäkin tunnustautuvat mieluummin ns. äärioikeiston kuin perinteisen työväenliikkeen kannattajiksi (ja syy on samalla tavalla jälkimmäisen itsensä) – kun rajalinja kulkee nyt esim. Suomen kantaväestön ja maahanmuuttajien välillä.

Näin on kuitenkin käynyt. Tässä ei tarvitse kuin luoda katsaus siihen, mitä Suomessa tapahtuu nyt vuonna 2023. Kun Vasemmistoliitto oli Suomen hallituksessa, Suomeen päätettiin hankkia jenkkihävittäjäkoneet ja liityttiin Natoon.

Vaikka Vasemmistoliitto on – samoin kuin äsken mainittiin – varmasti tehnyt työväenluokan kannalta paljon hyvääkin, tätä yksinkertaista tosiasiaa ei voi puhumalla muuksi muuttaa. Nyt kun mieli tekee naureskella vasemmiston heikkoutta ensimmäisen maailmansodan alla – jolloin myös länsimaiden kommunistinen liike alkoi lipua aikansa sodanlietsonnan piiriin – miten tuo kaukainen aikakausi muka eroaa omasta ajastamme? Loppukatsannossa voi jopa vaikuttaa siltä, että Vasemmistoliitto päinvastoin suitsikin työväenluokan – ja siinä samassa rauhanliikkeen – suun, sen sijaan että olisi niitä mitenkään edesauttanut.

Ei pitäisi myöskään olla yllätys, että Luxemburg kiinnitti huomiota oman aikansa kapitalismin militarismiin. Hän ei tuota yhteyttä kovasti selitä, mutta meidän ei tarvitse puolestaan muuta kuin katsoa taaskin ympärillemme. Miten Nato ja EU tuntuvat olevan niin tiiviisti liitoksissa toisiinsa, että niiden eräänlaiset pääkaupungitkin ovat samoja? Onko tämä muka sattumaa, vain tarvitseeeko kapitalismi militarismia? Piketty sanoo, että kapitalis-

Kuva piskelijakapinoiden ajalta 1967/68 (Länsi-Berliini; julkaissut House of History). Rosa Luxemburg ja Karl Liebknecht olivat Saksan poliitikkoja, vallankumouksellisia ja marxilaisia. Varsinkin radikaali nuoriso kunnioittaa Rosa Luxemburgin muistoa hänen vallankumouksellisen toimintansa vuoksi. Luxemburgin Bernstein kritiikki osuu hyvin meidän aikamme poliittiseen ytimeen myös Suomessa.

mi johtaa sotaan, koska se ensin johtaa epätasa-arvoisuuden lisääntymiseen. Luxemburgin sanomisista saa kudottua kokoon sellaisen selityksen, että sota auttaa kapitalismia purkamaan demokratian sotatilan-teen hyväksi. Tämänhän näemme omanakin aikamme, kun Ukrainassa on nyt puhuttu peruutettavaksi kaikki vaalit sodan verukkeella – ja oppositiopuolueet on jo muutenkin kielletty. Ja soraäänät, kuten Gonzalo Lira, joka asui Har-
kovassa, on nyt häipynyt tutkalta jo toistamiseen.

Vasemmiston pitäisi ymmärtää, kuinka vaarallinen tilanne kaikkiaan on – sen sijaan, että vahingoniloisina ilkamoitaisiin siitä, mitä poliittiselle vastustajalle tapahtuu. Nyt Saksassa puolestaan puhutaan vakavasti jo AfD:n julistamisesta laittomaksi. Tämä liittyy Suomen tilanteeseen sikäli, että persujen rasismi oli kovasti puheena vielä vähän aikaa sitten – kunnes huomio saatiin käännettyä katastrofaalisesta Ukrainan sodasta toiseen puheenaiheeseen, nimittäin presidenttipeliin.

Rasismi ei kuitenkaan ole tässä perimmäinen syy. Perimmäinen syy on nimittäin se, että AfD vastustaa Ukrainan sotaa. Sillä, että persut ovat olleet silmätikkuina, lähetetään signaalia ulkomaille (Niinistön bravuuri), että Suomessa myös kansallismielinen oikeisto – siis perussuomalaiset – on yhtä mieltä Ukrainan sodasta eikä Suomesta ole tulossa mitään sitä uhkaavaa haastetta.

Tekoäly

Ja tässä on sitten oltava suomimat-
ta ketään osanottajaa liian kovasti. Edes Vasemmistoliittoa. Nyt kun Stubb otti puheeksi trollit, joilla hän selittää tarkoitettavan some-tilejä, joiden takana ei ole edes oikea ihminen, on kysyttävä, missä määrin enää minkään takana on oikea ihminen. On ikävä ottaa puheeksi tekoäly, joka ohjaa nykyään jo markkinoita. Mutta sen käytöstä löytyy yhä havahduttavampia esimerkkejä. Esimerkiksi YouTube-videoita katsellessa voi tavata tahtomattaankin sellaisen mainoksen, jossa markkinoidaan tekoälyfirmaa, jonka potentiaali on osoittautunut jo Ukrainan sodassa.

Ukrainan sota on mainoksen itsensäkin mukaan erinomainen laboratorio tekoälyn kehittämiseksi uuden ajan sodankäyntiä varten. Tosin mainos mainitsee Zelenskyin aikamme Churchilliksi ja muuta aika totuuspakosta välttämää, jota propagandan syöttämä yleinen

mielipide tosin osaa enää edes kyseenalaistaa. Puhumattakaan siitä, että YouTube sallii tämän mainoksen pyöriä – kun esim. Scott Ritterin kanava pantiin kiinni ilman mitään ennakkovaroituksia ja syitä esitettämättä – on kuohuttavaa sinänsä. Mutta kuohutuksesta selvittyämme voimme kysyä, missä määrin tuo sama tekoäly vaikuttaa juuri tuohon Stubbin kehystämään presidenttipeliin. Jo nyt Suomen valtamediaa seurattessa kokee hyvin selvästi, että näiden artikkeleiden takana ei välttämättä enää ole edes oikea ihminen. Se, että Yhdysvalloissa sanotaan äänestyslaitteita kopeloidun, ei ole silloin sekään kuin vain osa koko totuudesta – olivatpa nuo väitteet tosia vai eivät.

Vasemmistolla riittää siis tehtävää joutuessaan taistelemaan kokonaan uudessa kentässä. Toisaalta tässäkin pelissä ei ole ennakkoon selviä voittajia ja häviöjiä. Yhdysvaltain hallinnosta on nimittäin kuulunut senkinlaista ääntä, että USA ei enää pysty vakoilemaan yhtä tehokkaasti kuin ennen juuri sen takia, että Venäjällä ja Kiinalla on liian tehokkaat tekoälyohjelmat.

Lienevätkö läntisen arvoyhteisön katastrofaaliset virhearviointit Ukrainan sodassa juuri tuon syytä – eikä vakoojien korvikkeeksi kehitetyt ohjelmat sitten olekaan tehtävänsä tasalla, ainakaan kun vastassa on todellinen vastustaja? Uudessa todellisuudessa ei kuitenkaan ole väliä sillä, kuinka monta virhearviointia esimerkiksi Stubb on jo tehnyt, kun tekoäly hoitaa hänet presidentiksi.

Avaimena tietoiseksi tuleminen

Mikä marxismilta tähän neuvoksi? Yksinkertaisesti sanottuna – eikä sitä monimutkaisemmin tarvitsekaan sanoa, sillä konstii on itsessään yksinkertainen – neuvo on se, että ihminen tulee tietoiseksi siitä, mikä hänen oma – ja hänen luokkansa – rooli on tässä uuden ajan käsikirjoituksessa ja tempautua sitten tuon uuden tietoisuutensa avulla irti tuosta vallitsevasta kehityksestä.

Näin estytään vaipumasta apokalyptisiin uskonnollisiin lopunajan tunnelmiin, jotka vain omasta puolestaan vahvistavat tuota negatiivista kehityskulkua. Kuten Luxemburg sitten lopuksi esittäi, tässä vastarinnassa tullaan tekemään virheitä, mutta virheistä on opittava, kunnes tilanne on hallinnassa ja kaiken kruunaa menestys. Kaiken takana on sittenkin oikea ihminen.

Jonathan Widell

Ranska ajautumassa yhä syvempiin vaikeuksiin ...

Jatkoa sivulta 10

jestelmän murentuessa on syytä uskoa, että samalla hajoavat sen ylläpitämät jälkikolonialistiset rakenteet. Samalla täytyy vilpittömästi toivoa, että nykyisen Euroopan unionin virallisesti julkilausuttu tavoite ”tehdä EU:sta vahvempi maailmannäyttämöllä” ei ainakaan toteutuisi Länsi-Afrikassa.

Pertti Hämäläinen

Lähteet:

Vijay Prashad, Kambale Musavuli. Niger is the fourth country in the Sahel to experience an anti-Western coup. peoplesdispatch.org.

Henri Temple. Niger: la Russie, une ennemie de la France et de l’Afrique. frontpopulaire.fr

La Rédaction du Front populaire. Putsch au Niger: Macron et la DGSE se tirent entre les pattes. frontpopulaire.fr.

Yann Mens. Au Niger, les djihadistes ont tout à gagner du coup d’Etat. alternatives-economiques.fr.

Eva Moysan. Pression russe, dépendance africaine: la nouvelle géopolitique des céréales. alternatives-economiques.fr.

Karim Maïche, Anitta Kynsi-lehto. Afrikan vallankaappausvyöhyke: Kesken jäänyt dekolonisaatio ja turvattomuus Länsi-Afrikassa. politiikasta.fi.

BRICS-maiden 15.huippukokous Etelä-Afrikassa

Etelä-Afrikan Pretoriassa pidettiin 21.-24.8.2023 BRICS-maiden 15. huippukokous. Kokouksessa keskusteltiin suhteiden lähentämisestä Afrikan maiden kanssa. Huippukokouksen keskeisenä painopisteenä oli myös BRICS-maiden mahdollinen laajentuminen. Jo yli 40 maata on kiinnostunut liittymään jäseneksi tähän järjestöön. BRICS on globaalinen etelän keino saada äänensä kuuluviin rikkaan pohjoisen (länsimaiden) johtamassa ja määrittelemässä maailmassa. Siihen ei pitäisi suhtautua vähätellen ja ylimielisesti.

Nykyinen BRICS

BRICS-maiden (Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina ja Etelä-Afrikka) taloudet ovat kasvaneet 2000-luvulla nopeasti. Ne kattavat nykyisin 29,3 % maapallon maapinta-alasta, 42 % maailman väestöstä sekä 27 % maailman BKT:sta ja reilut 18 % kaupankäynnistä. Nämä maat muodostavat 50 % koko maailmantalouden kasvusta. Tämä tekee niistä merkittävimpiä globaalia kasvua edistäviä maita. BRICS haluaa tarjota vaihtoehdon nykyiselle USA-johtoiselle maailmanjärjestykselle. Kiina, Brasilia ja Intia ovat ottaneet puolueettoman roolin Ukrainan sodassa. BRICS:in laajentuminen muuttaisi olennaisesti sen painoarvoa ja merkitystä lännen johtamassa maailmassa.

Arvovaltainen huippukokous

Etelä-Afrikan tasavallan presidentti Cyril Ramaphosan isännöimään huippukokoukseen osallistuivat BRICS-maista Kiinan presidentti Xi Jinping, Intian pääministeri Narendra Modi ja Brasilian presidentti Luiz Inacio Lula da Silva sekä Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov. Presidentti Putin osallistui kokoukseen etäyhteydellä. Kokoukseen otti osaa 67 kansallista johtajaa, mukaan lukien kaikki Afrikan maiden ja 30 uuden jäsen ehdokasmaan edustajat, parikymmentä kansainvälisten järjestöjen johtajaa kuten YK:n pääsihteerin, Afrikan unionin presidentti ja v. 2014 perustetun BRICS:in uuden kehityspankin (NDB) puheenjohtaja.

NDB:n tehtävänä on rahoittaa infrastruktuuria ja kestävä

kehitystä jäsenmaissa sekä muissa kehittyvissä talouksissa. Sen jäseninä ovat BRICS-maiden lisäksi: Bangladesh, Yhdistyneet arabiemiraatit, Uruguay ja Egypti, Algeria, Honduras, Saudi-Arabia sekä Zimbabwe pankin uusia ehdokasjäseniä.

Arvioita BRICS:in merkityksestä ja tulevaisuudesta

Presidentti Sauli Niinistö totesi 22.8.2023 suurlähettiläpäivillä BRICS-huippukokouksesta: ”Lännelle haetaan ja rakennetaan nyt vastavoimaa, jolla vaikuttaa myös olevan vetovoimaa...” ”ryhmittymä ei näytä olevan ”mikään monoliitti”. ”Ryhmittymän jäsenet taitavat itsekin ymmärtää, että pelkästään jonkin asian vastustaminen ei riitä pontimeksi. Onkin syytä seurata tarkkaan, minkälaisia uusia avauksia BRICS-maat alkavat tuoda esiin. Ne kaikki tuskin ovat lännelle mieleen.”

Kiinan presidentti Xi Jinping selvityksen mukaan: ”Maailma... on siirtynyt uuteen myllerryksen ja muutoksen aikakauteen. Meidän, BRICS-maiden, tulee aina pitää mielessä perustava tarkoituksemme vahvistaa itseämme yhtenäisyyden kautta.”

Brasilian presidentti Luiz Inacio Lula da Silva sanoi somen suorassa lähetyksessä mm., ettei ”nousevien maiden ryhmän (BRICS) ollut tarkoitus haastaa muita kansainvälisiä liittoutumia, kuten G7:ää tai Yhdysvaltoja, vaan ”organisoida” niin sanottu globaali etelä. ”Emme halua olla vastakohta G7:lle, G20:lle tai Yhdysvalloille. Haluamme vain itse järjestäytyä.” Lula kehotti 23.8.2023

BRICS-maita luomaan yhteisen valuutan toistensa välistä kauppaa ja investointeja varten keinona vähentää niiden haavoittuvuutta dollarin valuuttakurssien vaihteluille.

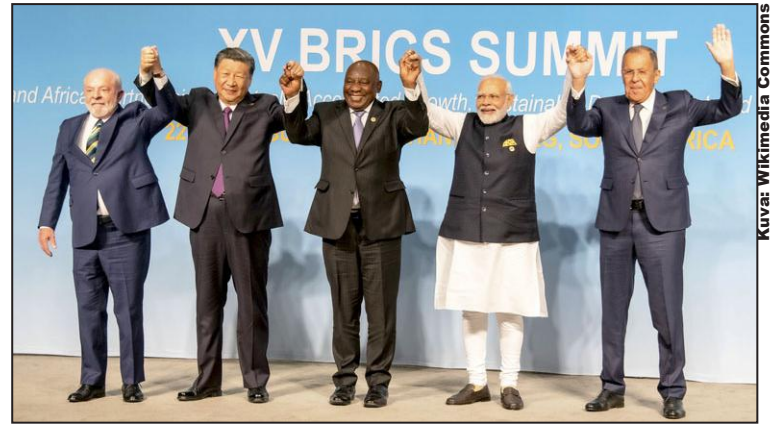
Kiinan kaupministeri Wang Wentao ennakoi BRICS-kokouksen avajaisissa Kiinan puheenvuorossa maailman tulevaisuutta: ”Tällä hetkellä muutokset maailmassa, meidän aikanamme ja historiassamme kehittyvät ennennäkemättömällä tavalla vieden ihmisyhteiskunnan kriittiseen vaiheeseen. Historian kulua muokkaavat meidän tekemämme valinnat.”

Venäjän presidentti Vladimir Putin kiitti 24.8.2023 Etelä-Afrikan presidentti Cyril Ramaphosaa BRICS-maiden ryhmän huippukokouksen hoitamisesta ja pyrkimyksistään laajentaa yhteisöä.

BRICS-maiden omat tavoitteet

BRICS:n huippukokoukset ovat viestittäneet perustamisesta lähtien yhteisöön kuuluvien maiden yhteisestä tyytymättömyydestä vallitsevaan kansainväliseen talousjärjestelmään. Vahvan talouskasvun lisäksi ryhmää yhdistävä tekijä on ollut tyytymättömyys Yhdysvaltain johtosamaan kansainvälisessä yhteisössä. Ryhmän jäsenet pitävät tiukasti kiinni perinteisestä valtioiden oikeudesta päättää itse omista sisäisistä asioistaan.

BRICS:in tavoitteena on muuttaa kansainvälisen järjestelmän hallintainstituutioita – YK:ta, Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuuttarahastoa – siten, että kehittyvän maailman ääni olisi vahvemmin esillä niiden päätöksenteossa. Tavoitteena on perinteisten valtasuhteiden murtaminen. Noin 400 vuotta kestänyt Eurooppa-keskeinen maailmanjärjestys on päättyvässä lähivuosikymmeninä. Poliittikan ja talouden painopiste on palautumassa takaisin Aasiaan sekä

BRICS-johtajat vuonna 2023 vasemmalta oikealle: Lula da Silva, Xi Jinping, Cyril Ramaphosa, Narendra Modi ja Sergei Lavrov (edustaa Vladimir Putinia).

siirtymässä pian myös Afrikkaan.

BRICS:in 15. huippukokouksessa keskusteltiin dedollarisaatiosta ja tavoista lisätä paikallisten valuuttojen käyttöä kaupankäynnissä, vaikka asiantuntijat epäilevätkin, ettei ajatus yhteisestä valuutasta voisi toteutua. Joka tapauksessa Kiinan renminbin käyttö on jo lisääntynyt. Yhä useammat Afrikan maat, mukaan lukien Mauritius, Nigeria ja Sambia, käyttävät jo renminbia varantovaluuttana.

BRICS:in uuden kehityspankin (NDB) johtaja Dilma Rousseff ilmoitti, että suunnitelmalla aloittaa lainanotto Etelä-Afrikan ja Brasilian valuutoissa maailmanlaajuisen riippuvuuden vähentämiseksi Yhdysvaltain dollarista.

Etelä-Afrikan tasavallan arvio maailmantilanteesta

Tohtori Oscar van Heerden, Johannesburgin yliopistosta totesi kokouksessa: ”Palvelemme kansallisia etujamme, mutta emme pysty kategorisesti ottamaan kantaa selaisiin asioihin kuin dedollarisaatio, kultakantaan paluu ja valuuttamme sitominen siihen. Olemme edelleen solidaarisia Palestiinaa kohtaan, mutta emme tuomitse jyrkäs-

ti Israelin valtiota ja sen apartheidmenetelmiä. Vastustamme imperiaalisia sen ytimessä, mutta kuitenkin horjumme ja horjumme haluamalla epätoivoisesti pysyä (USA:n kanssa) AGOA-kauppasopimuksessa (African Growth and Opportunity Act).”

Oscar van Heerdenin mukaan geopolitiikkaan vaikuttavat seuraavat seikat:

- Entisten siirtomaaherrojen uuskolonialistiset asenteet vanhoja siirtomaita kohtaan. Näitä maita hyväksikäytetään yhä edelleen.
- Dollarin käyttäminen aseena ja siihen liittyvät USA:n yksipuoliset pakotteet joitain maita kohtaan.
- Bretton Wood -instituutioiden (Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki) politiikan kiero soveltaminen erityisesti kehitysmaita kohtaan.

”Etelä-Afrikan hallituksen perimmäisenä tavoitteena on löytää uusia tapoja strategiseen vuorovaikutukseen eri maiden kanssa ja hyötyä jatkossakin sitä. BRICS-maiden laajentuminen herättää kysymyksen siitä, merkitseekö tämä kuolemansoittoa Yhdistyneille kansakunnille? Meidän on ensin syvennettävä

Jatkuu sivulla 13

Turistikin näkee Kiinan Afrikassa

Itä-Afrikassa kiertänyt janakkalalainen Jorma Talikka vakuutti, että Afrika on tulevaisuuden manner, johon Venäjän kannattaa satsata Kiinan rinnalla.

Työväenliikkeen aktiivi, janakkalalainen Jorma Talikka vietti vaimonsa Esterin kanssa kuukauden Itä-Afrikassa Keniassa, Ugandassa ja Ruandassa. Vaimo Ester on Keniasta ja puhuu swahilia ja englantia. ”Vaimoni teki matkasta mahdollisen, koska hän osaa paikallista kieltä ja

saimme yöpyä hänen sukulaistensa luona. Hotellikulut pysyivät kurissa”, Jorma sanoo.

Jorma Talikka kertoi matkakuulumisia Kansan Äänen kesäseminaarissa Loimaalla elokuussa. Pariskunta lensi Helsingistä Istanbuliin kautta Nairobiin Kenian pääkaupunkiin. Sieltä he liikkuvat eteenpäin busseilla ja junilla. ”Nairobiin menimme Mombasaan kiinalaisten rakentamalla junaradalla. Viiden tunnin junamatkalla ikkunasta tuli nähtyä kirahvit ja norsut”, Talikka sanoo. Yleisenä vaikutelmana hänelle jäi, että kaikissa kolmessa maassa näkyy Kiinan vaikutus vahvasti. ”Matkalla näkyi rakennuksia, joissa liehui Kiinan ja paikallisen maan lippu”, hän jatkaa.

Hyvää ruokaa ja turvallista matkailua

Talikat matkustivat bussilla Nairobiasta Ugandaan ja Ruandaan. Matkakohteina olivat Ugandan pääkaupunki Kam-

pala ja Ruandan pääkaupunki Kigali. Matka-aika Nairobiasta Kigaliin kesti 36 tuntia. Matkustaminen oli Talikan mielestä turvallista. He söivät ulkona ravintoloissa. ”Ruoka oli hyvää ja edullista. Lapset hiukan tuijottivat valkeaa miestä, mutta en ollut ainoa vaaleaihoinen siellä. Vastaan tuli muutamia läntisiä turisteja”, Talikka toteaa.

Savimajojen ja väkivaltaisuuksien aika on ohi niin Ruandassa kuin Ugandassa. Ruanda vaikutti Talikasta tutujen ja hutujen sodan jälkeen siistiltä ja hyvin järjestäytyneeltä. Rajamiehet olivat kyselleet turisteilta neuvoa, mitä maassa pitäisi tehdä paremmin. Ugandassa, Kampalassa taksikuski oli valittanut, että länsilehdistö on antanut aivan väärän kuvan Idi Aminista. Hän teki paljon enemmän ugandalaisten hyväksi kuin länsi ymmärtää. Kampalassa sijaitseva Muammar Gaddafin rakennuttama suuri moskeija teki Jorma Talikkaan suuren vaikutuksen. Moskeijaan sopii 15 000 rukoilijaa kerrallaan. Palvelukset moskeijassa järjestetään swahiliksi.

Kiberan slummi ei unohdu

Keniassa lämpötila oli heinäkuussa keskimäärin 20–30 astetta, mutta öisin 15 astetta. Talikka piti matkalla hupparia päällä. ”Mombasassa on kuuma läpi vuoden”, Talikka huomauttaa. Keniassa rakennetaan pal-

jon uutta. Autokanta oli 90 prosenttisesti japanilaista. Joukossa oli myös kiinalaisia ja intialaisia autoja. Talikka kertoo nähneensä ensimmäistä kertaa maailman halvimmän auton, intialaisen Tatan.

”Afrikka on tulevaisuuden manner. Suuret luonnonvarat ovat täällä. Kyllä Venäjänkin kannattaa tänne tulla”, hän toteaa. Matkan vaikuttavin kokemus oli käynti yhdessä maailman suurimassa slummissa, Nairobiin Kiberassa.

Eri lähteiden mukaan alueella asuu paristasadastatuhannesta miljoonaa ihmistä. ”Poliisi varoitti, ettei alueelle kannata mennä, mutta ihmiset olivat siellä hyvin ystävällisiä”, Talikka sanoo.

Kiberassa ihmiset elävät kahdella dollarilla päivässä. Kibera on toiminut turvapaikkana muun muassa Idi Aminille ja Sudanin presidentille. Yhdysvaltain presidentti Barack Obama vieraili Kiberassa vuonna 2005. Kiberaa ovat kunnostaneet kiinalaiset ja korealaiset, jotka ovat muuttaneet baarit toimistoiksi, kirkoiksi ja sairaaloiksi. Eu-

Jorma Talikka ja punatähti Kansan Äänen kesäpäivillä.

rooppalaiset tutkijat käyvät Kiberassa tekemässä tutkimuksiaan.

Jorma Talikka on mukana 15 minuutin videolla, jonka paikallinen kuningas ja Kiberassa 35 vuotta asunut toimittaja tekivät pariskunnan vierailusta Kiberassa. Vaimo Ester kääntää englanninkielisen puheen suomeksi. Video löytyy YouTubeista: the African culture ghetto king (the foreign pvo ...of the economic status)

Leena Hietanen Toimittaja

Vaimo Ester, gheton Kuningas, Jorma Talikka ja paikallinen toimittaja Kiberan slummissa. (faceb)

Orpon hallitusohjelma toteuttaa USA:n tahtoa ja militarisoi Suomea

Oli Orpon vuoro "yllätysvierailu" Kiiovassa

Suomen ulkopoliittikan "yllätysvierailut" jatkuvat. Tällä kertaa tästä yllätyksestä vastasi pääministeri Petteri Orpo, joka vieraili elokuun lopulla Kiiovassa Ukrainan "itsenäisyyspäivän" aattona. Näistä "yllätysvierailuista" on Kansan äänessä ollut aiemminkin puhetta ja todettu niiden ennakoivan Suomelle varsin kovaa kohtaloa kansainvälisen politiikan myrskyissä. Pääministeri Orpon vierailun kohokohda oli, kun hän pääsi Kiivaan annetun ilmahälytyksen aikana tutustumaan paikalliseen pommitusuhra. Tätä sotakokemustaan Orpo pääsi sitten kehuskelemaan myöhemmin järjestetyssä tiedotustilaisuudessa "Se ilmahälytys herätti ajattelemaan, että tämä maa on sodassa. Se antoi vahvan käsityksen siitä, että meidän pitää jatkaa Ukrainan tukemista ja että viesti on selvä Putinille: Sinä et voi voittaa". Orpon sanat Suomen suurlähetystön tiedotustilaisuudessa toteuttavat hallitusohjelman amerikkahenkistä militarismia, jota tässä artikkelissa käsitellään hieman tarkemmin.

Idän uhkakuvien kautta haetaan läntistä turvallisuuden tunnetta

Pääministeri Petteri Orpon johtaman Suomen oikeistohallituksen hallitusohjelman keskeinen juonne on tietoinen pyrkimys Suomen lisääntymään militarisoimiseen Lännen ja erityisesti Yhdysvaltojen etujen mukaisesti etuvartioksi pahaa itää vastaan. Hallitusohjelman Nato- ja amerikkahenkisyys on jopa vieläkin avoimempaa, kuin presidentti Sauli Niinistö, joka Yhdysvaltain muistisairaana presidentti Joe Bidenin heinäkuun Suomen vierailun yhteydessä ei sulkenut pois mahdollisuutta, että Suomen maaperälle tulisi Yhdysvaltain pysyvä tukikohta. Orpon hallituksen hallitusohjelmaa lukiessa voi ainoastaan todeta, että Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kompassi ei ole ollut näin pahasti sekaisin, kuin ehkä kesäkuussa 1941, jos silloinkaan. Hallitusohjelmassa rakennetaan maailmasta käsitys uhkakuvien kautta. Kiina on uhka, Venäjä se vasta uhka onkin, uhkaa esiintyy Itämerellä, Arktisella alueella ja kaikkialla maailmassa. Näihin uhkiin Orpon Suomi aikoo vastata turvautumalla Naton ja EU:n lämpimään syyliin, joiden kautta hallituksen käsityksen mukaan jokainen suomalainen saa "turvallisuudentunteen" ja voi taas antaa panoksensa yhteisen isänmaan rakentamiseksi.

Maanpuolustustahto, huoltovarmuus ja sotilaallisen kyvyn ylläpitäminen ovat Orpon hallituksen hallitusohjelman keskeiset elementit tämän turvallisuudentunteen saavuttamiseksi. Vielä kun joka käänteessä korostetaan, että nämä tapahtuvat monenvälisessä Na-

to- ja EU-kumppanuudessa. "Suomen tavoitteena on EU:n ja Euroopan oman puolustuksen vahvistaminen Naton puitteissa" todetaan hallitusohjelmassa.

Yhdysvaltojen etu nousee kaikkein korkeimmalle

Orpon hallitusohjelmassa kaiken mukaan liitetyn EU-hössötyksen yläpuolelle nousee silti Yhdysvalat ja Yhdysvaltain imperialistiset ja strategiset edut. Voisi tulkita niinkin, että hallitusohjelmassa mainittu, Yhdysvaltain kanssa erikseen solmittu puolustusyhteistyösopimus DCA (Defense Cooperation Agreement) on muodostumassa Suomen turvallisuuspolitiikan todelliseksi ytimeksi. Natosta puhutaan valtamediassa enemmän, mutta DCA on se todellinen vasallisopimus. Voimakkaassa amerikkahengessä mainitaan lisäksi JEF (Joint Expeditionary Force) eli Yhdysvaltain, Iso-Britannian, Ruotsin ja Norjan kanssa solmittu sopimus, joka hallitusohjelman mukaan on "Suomelle tärkeä monenvälisen puolustusyhteistyön kehys".

Itämeren ja arktisen alueen militarisoiminen on ihan jees

Kiinaa ja Venäjää vastaan halutaan käydä myös ihan lähivesillä. Itämeren ja arktisen alueen lisääntyvään militarisoitumiseen suhtaudutaan hallitusohjelmassa erittäin myönteisesti. Uusimpia merivoimien hankintoja onkin perusteltu juuri "Itämeren tilanteella", ja väläyttipä HS hiltaintain Suomelle myös sukellusvene hankintojen mahdollisuutta ja Pariisin rauhansopimuksen rikkomista siltäkin osin. Sotakiikhoisessa jutussaan HS totesi, että "Suomen puolustukselta puuttuu aivan ratkaiseva

pelote: Itämeren syvyyksissä lymyilee tusina painajaismaisia sotakoneita". Orpon hallitusohjelmassa todetaankin sopivasti, että "Sotilaallinen yhteistyö Itämeren ja arktisen alueen Nato-maiden kanssa vahvistuu Nato-jäsenyyden myötä".

Rammatkin täytyy saada mukaan sotatoimiin

Orpon hallituksella on ilmeinen huoli siitä riittääkö meillä porukkaa rintamalle tykinruuaksi, kun sota-toimet todella käynnistyvät, kun tulee vastaan se yhdestoista. Tämän vuoksi "uskottavaa puolustusta" pyritäänkin toteuttamaan kasvattamalla Suomen armeijan vahvuutta kääntämällä katse yhä tiukemmin naiseen, ikäihmisiin ja terveyssyistä vapautettuihin miehiin hallituksen pyrkiessä "kehittämään asevelvollisuutta sekä laajentamaan kutsunnat koko ikäluokkaan". Erikseen hallitusohjelmassa mainitaan diabeetikot, mutta myös muita terveyssyistä aiemmin vapautettuja miehiä haivitellaan nyt tositoimiin. Naisten militarisoiminen etenee hallituksen suunnitelmissa. Tavoitteena on naisten määrän kaksinkertaistaminen asepalveluksessa ja kohottaminen noin 10 prosenttiin ikäluokasta.

Militarismin henki ulotetaan koko yhteiskuntaan

Oman kokonaisuutensa hallitusohjelmassa muodostaa tämän päivän suojeluskunta-aatetta toteuttava niin sanottu vapaaehtoinen maanpuolustus. Kysymys on erilaisten ampumaharjoituksia ynnä muuta isänmaallista toimintaa harjoittavien militaristien porukoiden toimintaedellytysten parantamisesta, joista hallitus käyttää nimitystä "kokonaisturvallisuuden toimijat". Näiden voidaan kuvitella toimivan yhteiskunnan "kriisitilanteissa" jonkinlaisina "sisäisen turvallisuuden" yksikköinä ja "kuolemanpartioina" vainoamassa esimerkiksi toisinajatteloita ja aseistakieltäytyjiä. Hallitusohjelman mukaan "Hallitus parantaa vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaedellytyksiä ja selvittää siihen liittyen vapaaehtoisten alueellisten ja paikallisten joukkojen, sekä muiden kokonaisturvallisuuden toimijoiden roolia ja asemaa".

Fasististen yhdistysten koordinaatiota parannetaan

Lisäksi hallitus pyrkii "parantamaan maanpuolustuksen kanssa yhteistyössä toimivien kolmannen sektorin yhdistysten ja järjestöjen koordinaatiota ja luodaan mahdollisuus heidän kouluttamiensa henkilöiden rekisteröintiin näiden tavoittamiseksi tarvittaessa". Orpon hallituksen arvomaailmaa ja ymmärryskykyä kuvastaa hyvin, että samalla kun hallitus toteuttaa mittavia leikkauksia erittäin tärkeää hyvinvointivaltiota täydentävää työtätekevien kolmannen sektorin sosiaali- ja terveysjärjestöjen määrärahoihin, panostetaan "maanpuolustuksen kanssa yhteistyötä tekevien yhdistysten koor-

Erotaan Natosta Emme kuulu sinne

Kuva: Heikki Männikkö

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää turvallisuuttamme. Vastustettiin mm. USA:n ja Suomen maihinnousuharjoituksia Suomen alueelle ja vaadittiin isäntämaasopimuksen purkamista. Silloin oli jo tiedossa kapitalistien suunnitelmat jotka tänään ovat totta.

dinaatiota".

Mistä näissä maanpuolustushenkisissä kolmannen sektorin järjestöissä sitten on kyse? No kyse on enemmän tai vähemmän avoimen fasistisista organisaatioista, joita Suomessa on lukuisia ja joista julkisuudessa esillä ovat olleet esimerkiksi Naisten Valmiusliitto ja Lotta Svärd Säätiö. Tässä tullaankin siten näihin rekistereihin ja luokitteeluihin, sillä aivan kuin sattumalta 2.6. HS:ssa julkaistiin Lotta Svärd Säätiön toiminnanjohtaja, yliluutnantti evp. Anne Nurmisen ja Naisten Valmiusliiton pääsihteeri, kapteeni res. Pia Lindellin kirjoitus "Suomeen on perustettava turvallisuuskoulutettujen henkilöiden rekisteri". Kirjoituksessa ehdotettiin erityisen rekisterin perustamista "jotta kaikki parhaat osaajat voidaan varata sotilaallisten tehtävien ohella myös muihin kriisiajan tehtäviin".

Puolustusteollisuutta kasvatetaan ja kehitetään

Hallitusohjelmassa luvataan panostaa puolustusvoimien "strategisen suorituskyvyn" lisäksi erityisesti suomalaisen puolustusteollisuuden kasvattamiseen unohtamatta siinäkin yhteydessä tietysti rakaita "yhteistyökumppaneita" EU:ta ja Natoa. Hallitusohjelmassa lukee, että "hallituksen tavoitteena on erityisesti kasvattaa kotimaista ammustuotantoa" ja tukea "suomalaisista puolustusteollisuutta EU- ja Nato-jäsenyyksien kautta avautuvien

yhteistyömahdollisuuksien maksimoimiseksi". Kyllähän näitä "yhteistyömahdollisuuksia" avautuu, kun niitä varta vasten avataan.

Eriyksen innokkaasti näitä yhteistyömahdollisuuksia on näinä päivinä avattu Kiovan suunnalla pääministeri Orpon "yllätysvierailun" yhteydessä. Keskusteluissa Ukrainan presidentti Volodymyr Zelenskyin kanssa pääministeri Orpo tunnusteli mahdollisuutta Ukrainan ja Suomen väliselle puolustusvälineteollisuuden yhteistyölle. Orpo kaavaillee panssariajoneuvojen yhteisvalmistusta Ukrainan kanssa. Samalla Orpo kertoi Ukrainalle annettavasta järjestyksessään jo 18. puolustusmateriaalipaketista. Rahasta ei hallituksella näytä olevan mitään puutetta, kun kyse on sodankäynnistä. Ja Ukrainasta. Ulkopoliittisen instituutin "tutkija" Charly Salenius-Pasternak huomautti tosin vankalla tutkijan objektiivisuudella, että panssariajoneuvojen yhteistuotanto Ukrainan kanssa on kyllä hyvä idea, mutta ei tuo "riittävän nopeaa helpotusta" Ukrainan tilanteeseen. Salenius-Pasternakin mukaan vielä parempi tapa "auttaa" Ukrainaa olisi lisätä tykistöammusten tuotantoa. Tähtäin on Orpon hallituksen ohjelmassa varauduttu, kuten edellä olevasta hallitusohjelman lainauksesta käy ilmi. Vasallivaltion asemaan ajettu Nato-Suomi toteuttaa tinkimättömän tunnollisesti Yhdysvaltain asettamia tavoitteita.

Pertti Hämäläinen

BRICS-maiden 15. huippukokous Etelä-Afrikassa...

Jatkoa sivulta 12

vä YK:n ristiriitaisuuksia, jotta voimme lopulta edistää merkityksellistä muutosta maailmassa."

BRICS-valtioyhteisön laajentuminen

Etelä-Afrikan viranomaisten mukaan toistakymmentä maata on virallisesti hakenut liittymistä BRICS-maiden joukkoon. BRICS-yhteisön johtajat ovat hyväksyneet ryhmän avaamisen uusille maille, kertoi Etelä-Afrikan ulkoministeri Naledi Pandor keskiviikkona. Suuret kehittyvät maat voisivat hakea ryhmän uusiksi jäseniksi, jos ne täyttävät tietyt ehdot. "Olemme hyväksyneet asiakirjan, jossa määritellään ohjeet, periaatteet ja prosessit uusien hallukaiden maiden harkitsemiselle BRICS-ryhmään", ulkoministeri Pandor kertoi Etelä-Afrikan valtiollisella Ubuntu-radiokanavalla.

BRICS-maiden johtajat ilmoittivat 24.8.2023 kuuden uu-

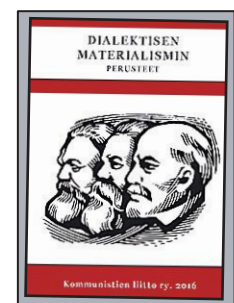
den maan liittymisestä suurten ja väkirikkaiden nousevien talouksien järjestöön - BRICS-11, joka pyrkii muuttamaan vallitsevaa maailman talousjärjestystä. BRICS:in uusien jäsenmaiden Argentiinan, Etiopian, Iranin, Saudi Arabian, Egyptin ja Yhdistyneiden Arabiemiraattien täysjäsenyys alkaa 1.1.2024.

BRICS-maat haastavat Yhdysvaltojen "yksipuolisten pakotteiden" käyttämisen muita maita vastaan ja dollarin hallitsevan aseman säilymistä maailmanlaajuisessa kaupassa. Yksi suunnitellun laajentumisen tavoitteista on luoda BRICS-maille mahdollisuuksia harjoittaa bilateraalista kauppaa toistensa kanssa omilla valuutoillaan. Vaikuttaa siltä, että suurin osa Afrikan maista - Nigeriaa ja Keniaa lukuun ottamatta - ovat siirtymässä pois lännen vaikutuspiiristä ja kohti itää.

Matti Laitinen 24.8.2023

Työkansan tulee omaksua tieteellinen maailmankuva

Kommunistien Liiton "Dialektisen materialismin perusteet" on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa työkansan maailmankuvaa päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia- ja tajunta-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty.

Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, koska työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maailmankatsomus. Luokkataistelulle tieteelliseen tietoon perustuva maailmankuva antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentämään oikein ajan kysymyksiä.

Tutkikaa "Dialektisen materialismin perusteet"

Vihkonen on jokaisen nuoren ja

työläisen käsikirja. Asioiden ilmaisuus siinä voi olla puutteellista. Pyydämmekin lukijoita kommentoimaan kriittisesti aineistoa. Kritiikin perusteella toimitamme siitä historiallisen materialismin osion kanssa uuden painoksen. Kirjaseuran välityksen postitse tilaajille hoitaa **Juha Kieksi** (juha.kieksi@saunalah.fi), jolloin hinta on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa myös Kansan äänen aktiiveilta.

Lisätietoja Kommunistien liiton sivulta: www.kommunistien-liitto.com.

Historiallisen materialismin perusteista (10)

Kansan äänen numerosta 5/19 lähtien olemme julkaisseet artikkelisarjaa, josta muodostuu pohja historiallisen materialismin opiskelun aineistoksi. Kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton, DSL:n, Marxilaisen pyhäkoulun ja -lauantai tiimin alustuksiin. Kansan äänen 5/19 ingressissä todettiin työväenliikkeen hajaannuksen yhdeksi perussyiksi, että meiltä puuttuu työväenliikkeen toiminnalle suuntaa luova yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus.

Marxilaista maailmankatsomusta ei ole yli 40 vuoteen päivitetty vastaamaan tieteen ja yhteiskuntakehityksen uusiin saavutuksiin. Kansan äänen 3/18 artikkelissa "On palattava Marxiin ja Leniniin" torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle, kun kehitämme vaihtoehtoa nykyiselle imperialistiselle uusliberalismille.

Nyt olemme esityksessämme edenneet siihen saakka, että olemme käsitelleet yhteiskuntakehityksen keskeisiä lainalaisuuksia ja eri yhteiskuntataloudellisten muodostumien ilmenemistä historiassa. Eri yhteyksissä olemme sivunneet kysymystä yhteiskuntaluokista ja luokkataistelusta. Nyt tässä luvussa 10 käsittelemme kokonaisuutena yhteiskuntaluokkien ja luokkataistelun merkitystä historiassa. Katsomme, että tämä kysymys on helpompi ymmärtää ja sisäistää, kun meillä on pohjana tuntemus yhteiskuntataloudellisten muodostumien historiasta ja rakenteesta. Samankaltaisia aiheita meillä tulee olemaan Aiheet "Valtio ja vallankumous" sekä "Yksilön ja kansanjoukkojen osuus historiassa"

10. Yhteiskuntaluokat ja luokkataistelu

Luokkataistelu poikkeaa monista yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksista siten, että se ei ole ominaista kaikille yhteiskuntamuodostumille. Yhteiskuntakehityksen alussa ihmiskunta eli pitkään luokattomassa alkuyhteisöllisessä yhteiskuntajärjestelmässä. Tämän jälkeen yhteiskunta jakaantui toisilleen vastakkaisiin, antagonistisiin, luokkiin ja syntyi organomistuksellisten-, feodalististen ja kapitalististen luokkayhteiskuntien kehitysvaihe.

Luokkayhteiskuntien kaudet ovat välivaihe ihmiskunnan kehityksessä ennen kommunistisen yhteiskuntakehityksen vaihetta. Sen myötä luokkaerot yhteiskuntakehityksen keskeisenä tekijänä poistuvat ja tilalle astuvat uudet luokattoman kommunistisen yhteiskunnan kehitystä eteenpäin vievät tekijät (Katso luku 8/6; Kommunistisen yhteiskunnan teoriasta). Marxilainen filosofia ja yhteiskuntatiede kuvaavat, miksi ja miten yhteiskuntakehitys noudattaa tällaista dialektista kehityslogiikkaa.

1. Mitä ovat yhteiskuntaluokat?

Historian perusteella tiedämme, miten organomistuksellisessa yhteiskunnassa erosivat toisistaan organomistajat, orjat ja kauppiat tai miten keskiajan feodalismissa erosivat toisistaan kartanonherrat, maaorjat ja käsityöläiset (porvarit). Tänä päivänä suurpääoman hallitsemassa kapitalismissa vaikuttavat mm. kapitalistit, työläiset ja viljelijäväestö. Meille on muodostunut jonkinlainen kuva yhteiskuntaluokista. Tärkeää kui-

Orjuuden oloissa orjat nousivat monesti kapinaan. Kuulusimpia kapinoita oli Roomassa Spartacuksen johdolla v. 73 eaa. alkanut kapina, joka kesti kaksi vuotta. Rooman joukot kukistivat kapinan v. 71, jonka jälkeen 6000 orjaa naulittiin ristiin. Kuva Herman Vogel "Spartacuksen kuolema"

tenkin on määritellä mikä määrää yhteiskuntaluokkien väliset objektiiviset erot.

Ennen marxilaista yhteiskuntatiedettä luokkien olemusta yritettiin selittää monilla tavoilla. Amerikkalaisen sosiologin J. Schumpeterin (1883-1950) tavoin monet näkevät luokkaerojen taustalla ihmisten yksilölliset eroavuudet. Kapitalistit ja työläiset eivät kuitenkaan eroa toisistaan henkisten tai fyysisten ominaisuuksiensa perusteella. Schumpeter kiinnittää huomionsa vain asian muotoon jättäen sisällön huomioimatta. Pääoman omistajana kapitalistit voivat lunastaa monilla tavoin omaleimaisen ulkonaisen asemansa yhteiskunnassa. Luokkajoon pohjaa on etsittävä yhteiskuntakehityksen taloudellisista ja yhteiskunnallisista olosuhteista. Yhteiskuntaluokat ovat olleet olemassa historiallisena jatkumona vuosituhansia tajunnastamme riippumatta.

Yhteiskuntaluokat eroavat toisistaan myös siinä, miten ne saavat osuutensa yhteiskunnallisesta tulosta. Pääomansa kolmannessa osassa Marx toteaa, että saattaa näyttää kuin yhteiskuntaluokkiin määräytymisen perusteena olisi tuloluokkien yhteisyys, eli kapitalistit saavat voiton, työläiset työpalkan ja maanomistajat maankoron. Tämä jakoon perustuva määritelmä ei kuitenkaan selitä sitä, että kapitalismissa eri välikerrokset ja työntekijäryhmät saavat tuloa aivan eri lähteistä ja eroja on myös tulojen määrässä ja lähteessä eri ryhmien sisällä. Myös pääomanomistaja saa usein tuloa palkkatulona. Siksi tulojen määrä ja lähde ei voi olla eri yhteiskuntaluokkiin jakautumisen määrittäjä.

Tällaisesta jakoteoriasta seuraa helposti ajatus, että työläisen ja kapitalistin välisen luokkataistelu olisi pelkästään kamppailua yhteiskunnallisen tulon suuremmasta tai pienemmästä osuudesta. Tämä

on tyypillistä varsinkin ei-marxilaiselle reformistiselle vasemmistolle, ay-liikkeelle ja ay-pomoille. He eivät näe luokkataistelun perustavoitteenä yhteiskuntajärjestelmän muuttamista ja luokkien hävittämistä. Tämä johtaa myös ajatukseen yhteiskuntaluokkien ikuisuudesta. On myös olemassa muita teorioita yhteiskuntaluokkien alkuperästä.

Mitä ovat ne taloudelliset suhteet, jotka määräävät luokkien väliset erot? Tulon saantitavoissa ja määrässä ilmenevä yhteiskuntaluokkien välinen ero on peräisin aina näiden ryhmien suhteesta tuotantovälineisiin. Eli luokkien määräytymisessä keskeisin kysymys on se, kuka omistaa tuotantovälineet. Ei jakotapa vaan tuotantotapa on perusteena yhteiskunnan luokkajaoille ja määrää luokkien väliset erot.

Tätä tosiasiaa ei muuta se, että tietyissä erikoisolosuhteissa työläinen saattaa kyetä siirtymään kapitalistiluokkaan tai voi käydä päinvastoin. Kapitalistiluokan kovan ytimen osuus kansasta on alle 1 %, eikä yhteiskuntaan tosikapitalisteja enempää mahdu. Kaikissa kehittyneissä kapitalistisissa työväenluokka on suurin yhteiskuntaluokka (yli 80 % kansasta). Tämän ymmärtäminen on tärkeää, sillä moni työväenluokkaankin kuuluva ihminen uskoo luokkajoon perustaksi erheellisesti ihmisen henkiset ja ruumiilliset kyvyt.

Johdonmukaisen määritelmän yhteiskuntaluokista esitti Lenin: "Luokiksi nimitetään suuria ihmisryhmiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, mikä on niiden paikka historiallisesti määräytyneessä yhteiskunnallisen tuotannon järjestelmässä, mikä on niiden (enimmäkseen laeilla vahvistettu) määrittely suhte tuotantovälineisiin, minkälainen on niiden osuus työn yhteiskunnallisessa organisaatiossa, ja siis millä keinoin ja missä määrin ne saavat sen osan yhteiskunnallisesta rikkaudesta, joka on niiden käytettävissä. Luokat ovat sellaisia ihmisryhmiä, joista toinen voi anastaa itselleen toisen työn tulokset niiden erilaisen aseman vuoksi tiettyssä yhteiskunnallisessa talousmuodostumassa." (Lenin teokset, 29. osa s. 398, Moskova 1961, Suomenkielinen laitos)

Porvarilliset sosiologit hämärtävät luokkakäsitettä koskemaan pelkästään yhteiskunnan sosiaalisia ryhmiä. Käytetään esimerkiksi käsitettä "keskiluokka". Käsitteen takaa löytyy ajatus tulojensa perusteella kohtalaisesti toimeentulevista ihmisistä. Tähän sosiaaliseen ryhmään voi kuitenkin kuulua niin palkansaajia, yrittäjiä ja jopa kapitalisteja.

Monista sosiaalisista eroavuuksista määrääviä ovat kuitenkin luokkasuhteet. (1) Ne ovat peräisin yhteiskunnan syvimmästä perustasta, ihmisen suhteesta tuotantovälineisiin, josta kaikki muut yhteiskuntasuhteet määräytyvät. (2) Luokat ovat suurimpia sosiaalisia ryhmiä, joiden keskinäiset suhteet määräävät koko yhteiskunnan historian, sen sosiaalisen, poliittisen ja aatteellisen elämän. Luokkien välisen luokkataistelu on yhteiskuntakehityksen keskeisin tekijä.

Marxilaiset katsovat, että luokkajako heijastuu yhteiskunnan koko valtiollisessa raken-

teessa ja henkissä elämässä ja esim. kapitalismille ominainen työväenluokan ja kapitalismin vastakohtaisuus ilmenee kaikessa yhteiskuntaelämässä ja sen eri tasoilla (katso luku perusta ja päällysrakenne).

2. Yhteiskuntaluokkien syntyminen

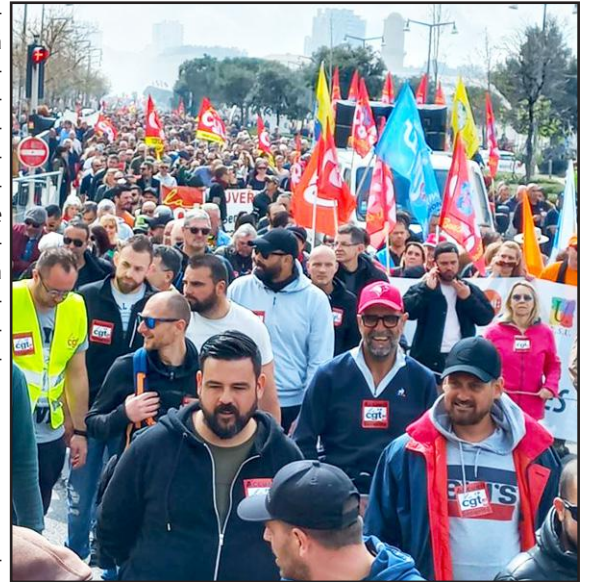
Ratkaiseva kysymys kuuluu: "miksi pieni osa yhteiskunnasta on kyennyt kehittämään käsiinsä kaikki tuotantovälineet". Monet tarjoavat alkuperäisen luokkajoon syyksi väkivaltaa. Väkivallalla oli suuri merkitys luokkien syntyprosessissa, mutta se ei ollut luokkajoon perimmäinen syy?

Yhteiskuntaluokkien synnyn perusedellytys oli, että työn tuotavuuden kasvun seurauksena alkoi syntyä lisätuotetta. Alkuyhteisöllisessä yhteiskuntajärjestelmässä kyettiin silloisilla työvälineillä tuottamaan vain se määrä tuotetta, joka riitti ihmisten elämiseen ja toimeentuloon.

Lisätuote on se osa tuotteesta, joka kasvaneiden työmenetelmien ansiosta alkoi jäädä yli välittömän kulutuksen. Välittömänä luokkajoon syynä oli lisätuotteen synnyn seurauksena tapahtunut yksityisomistuksen ilmaantuminen. Lisätuotteen syntyi johti yhteiskunnalliseen työnjakoon (maanviljely, karjanhoito) ja tuotteiden vaihtoon. Näiden ohella syntyi tuotantovälineiden yksityisomistus. Kehittyneempien työkalujen ansiosta kävi mahdolliseksi tuotanto, joka yhteistyön sijaan tapahtui perhekuin. Perheet (suvut) alkoivat pitää omaa talouttaan ja harjoittaa vaihtoa.

Yhteiskuntaluokat muodostuivat loppuvaiheessa siten, että ensisikkin yhteisön sisällä sukuyli-mystöstä ja rikastuneiden joukosta erottautui huippukerros. Toiseksi sodissa vangeiksi otetut vierasheimolaiset kannatti nyt asettaa orjiksi. Orjiksi joutuivat myös velkakierteeseen joutuneet omaheimolaiset. Orjuuden ensimmäinen muoto oli "koti-orjuutta" (patriarkaalin orjuus), jonka vallitessa orjuus oli vähäistä ja orjat työskentelivät perheen t. suvun joukossa t. rinnalla yhdessä. Tuotantovoimien kehityksen tuloksena "patriarkaalin orjuuden" tilalle syntyi orjuus, jossa yhteiskunnan tärkeimmät työt teetettiin orjilla. Heidän harteilleen alettiin asettaa tuotannollisen työn taakka (Rooma) ja orjakaupasta alkoi syntyä merkittävä kaupan kohde.

Yhteiskunnan jakaantuminen luokkiin oli viime kädessä seuraus tuotantovoimien ja yhteiskunnallisen työnjaon kehityksestä, joka johti yksityisomistuksen syntyymiseen,

Marseillen mielenosoituksessa maaliskuussa 2023 nähtiin 280000 osallistujaa, jotka vastustivat eläkeiän nostamista. Ympäri Ranskaa useilla kymmenillä paikakunnilla pidettyihin protesteihin osallistui 3,5 miljoonaa ihmistä. Maassa käydään ankaraa laloudellista luokkataistelua. Uusliberalistinen hallitus vei lakiesitystään läpi ilman parlamentin hyväksyntää pelkkien poikkeuslakien avulla. Suomen mediapoolin hallitsema tiedotusvälineistö ei kommentoinut juurikaan tapahtumia. Ranskan kansa on usein kulkenut luokkataistelun kärjessä.

kaupungin ja maaseudun-, sekä henkisen ja ruumiillisen työn vastakohtaisuuteen. Nämä vastakohtaisuudet esiintyvät läpi luokkayhteiskuntien historian.

Vuosisatojen kuluessa ovat vaihtuneet yhteiskunta- ja talousmuodostumat, kolme luokkayhteiskunnan perusmuotoa: organomistuksellinen-, feodalistinen ja kapitalistinen tuotantotapa (katso kohta "tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki"). Ihmisen riiston perusmuodot näissä ovat vastaavasti; orjuus, maaorjuus ja palkkatyö. Näiden riistomuotojen vaihtuminen toisikseen on merkinnyt tuotantovoimien kehitystä. Samalla työntekijän henkilökohtainen riippuvuus on korvautunut asteittain työntekijän taloudellisella riippuvuudella.

Orja oli omistajansa esineeseen verrattavaa omaisuutta. Maaorjalla oli käytössään isännän omistama maapalsta, mutta sitä vastaan hän suoritti vuokraa. Maaorja oli sidottu maanomistajan kartanoon. Kapitalismissa työläiset ovat oikeudellisesti vapaita, mutta ovat taloudellisesti riippuvaisia kapitalistista. Marx ja Engels nimittivät kapitalismia palkkaorjuuden järjestelmäksi.

Antagonististen tuotantotapojen vallitessa syntyy siis erilaisia riistomuotoja ja jokaiselle tuotantotalle on ominaista erityinen luokkajako. Orjat ja organomistajat, feodaalit (maanomistajat) ja maaorjat sekä työläiset ja kapitalistit ovat vastaavien yhteiskuntajärjestelmien perusluokkia.

Samalla yhteiskuntamuodostuman asteella olevissa maissa ja valtioissa yhteiskunnan luokkakokoonpano ei näiden maiden erilaisen historian vuoksi ole yhteneväinen. Tämä on työväenliikkeen kannalta tärkeää, koska vasta ottamalla huomioon kunkin maan ja alueen luokkavoimien keskinäisyydet ja yhteiskunnalliset eroavuudet voivat työväenluokkaa edustavat puolueet ja järjestöt laatia luokkataistelulle sopivan luokkataistelutaktiikan.

Jatkuu sivulla 15

Historiallisen materialismin perusteista (10)

Jatkoa sivulta 14

3. Luokkaedut, luokkataistelu ja yhteiskuntaluokat

Alkukantaisen yhteisön hajoamisesta saakka on luokkayhteiskunnan historiassa esiintynyt yhteiskuntaluokkien keskinäinen taistelu. Minkä vuoksi käydään luokkien välistä taistelua? Porvaripoliitikot ja reformistiset työväenjohtajat katsovat luokkataistelun johtuvan luokkien välisen ymmärryksen puutteesta ja yhteiskunnan johdon taitamattomasta politiikasta yms. Tämän perusteella he esittävät yhteiskuntaluokkien yhteistyötä. Yhteiskunnassa, jossa luokkien taloudelliset ehdot ja vastakohtaiset edut asettavat yhteiskuntaluokat keskenään vastakkain, ei voi olla olemassa poliittista ja henkistä ykseyttä.

Luokkataistelun synnyttää eri luokkien taloudellisen ja sosiaalisen aseman vastakohtaisuus ja niiden etujen välinen ristiriita. Vastakkaisen etujen takia kaikki yritykset saavuttaa luokkien ykseyttä ja luokkasaapu epäonnistuvat.

Mitä ovat luokkaedut? Virheellisesti joskus väitetään, että luokkaedun määrää jonkun luokan jäsenen tietoisuus. Kuten monesti nykyaikana, työväenluokka voi olla tajuamatta omia luokkaetujaan ja kamppailee vain esim. työpalkasta tai työajan lyhentämisestä. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että luokkaetu rajoittuisi pelkästään näihin kysymyksiin.

Työväenluokan objektiiviset edut vaativat kapitalismin hävittämistä ja vapautumista kapitalistisesta riistosta. Koska työväenluokka ei omista tuotantovälineitä, se

on objektiivisesti kiinnostunut kapitalismin hävittämisestä. Kapitalistiluokka puolestaan on kiinnostunut kapitalismin ja tuotantovälineiden yksityisomistuksen ikuistamisesta. Tuotantovälineiden omistussuhteesta seuraa myös, että porarit ja proletariatit ovat toisilleen antagonisia luokkia, kuten aiemmin olivat feodaalit ja maorjat sekä orjat ja orjanomistajat.

Kaikki yhteiskuntaluokat eivät kuitenkaan ole toisilleen antagonisia. Esimerkiksi kapitalismissa työläiset, viljelijät ja pienyritykset ovat toisiinsa nähden sellaisessa asemassa, että niiden läheisyys luo mahdollisuuden yhteistyötoiminnalle. Tämä mahdollistaa näiden yhteiskuntakerrosten suurkapitalisminvastaisen liiton, josta on paljon esimerkkejä.

Luokkataistelu luo myös tilanteita, jossa työväenluokkaa ja kansallista porvaristoa on vastassa yhteinen vihollinen. Silloin mahdollistuu työväenluokan ja kansallisen porvariston väliaikainen liitto. Tällaisia tilanteita syntyy esim. taistelussa kansallisen riippumattomuuden puolesta. Historiallisina esimerkkeinä mainittakoon fasismin vastainen yhteisrintama, EU:n vastainen työ tai taistelu siirtomaorjuuttajia vastaan.

Työväenluokkakaan ei ole sisäisesti yhteneväinen. Perinteisen tehdas- ja rakennustyöläisten ohella se koostuu monien alojen ja ammattiryhmien työntekijöistä. Sen piiriin kuuluu koulutettua ja vähemmän koulutettua väkeä ja sivistyneistöä sekä toimihenkilöitä. Yksi tärkeimpiä tehtäviä on saada koko työväenluokka näkemään oman yhtenäisen asemansa nyky-yhteiskunnassa.

Porvarilliset yhteiskuntateoriijat kiistävät luokkataistelun olemassaolon ja esittävät kehitystä eteenpäin vieväksi voimaksi luokkien yhteistyötä. Reformistiset työväenjohtajat näkevät vallankumouksellisessa luokkataistelussa tarpeettomien yhteentörmäysten vaaran, joka heidän mu-

kaansa voi sysätä yhteiskuntakehitystä taaksepäin. Todellisuudessa luokkataistelun päättyminen johtaisi nykyisen yhteiskuntajärjestelmän sementoitumiseen ja kehityksen päättymiseen. Tällaisessa tilanteessa porvaristo kykenisi entistä helpommin lisäämään voittoa palkansaajaväestön asemaa heikentämällä ja tämä tilanne johtaisi palkansaajaväestön köyhtymiskierteeseen.

Luokkataistelu on yhteiskuntakehityksen ratkaisevin voima. Marxin ja Engelsin löytämä historiallinen luokkayhteiskuntien liikunnan laki on siinä, että "kaikkalainen historiallinen taistelu- käytökön siittä sitten politiikan, uskonnon, filosofian tai muulla ideologian alalla on todellisuudessa vain yhteiskunnallisten luokkien taistelun enemmän tai vähemmän selvää ilmenemistä. Näiden luokkien olemassaolo ja samalla myös niiden väliset yhteentörmäykset johtuvat vuorostaan niiden taloudellisen aseman kehityksestä, tuotannon luonteesta ja tuotantotavasta sekä siitä määräytyvästä vaihdosta" (Marx ja Engels, valitut teokset, 1. osa, 1958, s. 200).

Tämä Marxin ja Engelsin teo- teamus auttaa ymmärtämään nykyisiäkin aseellisia konflikteja. Lähdidän kriisin, Jugoslavian hajoamisodan, USA:n interventiosotien sekä Naton eskalaatiosodan Ukrainassa taustalta löytyy aina läntisten kapitalistiryhmien taloudellisten etujen ajaminen. Aseelliset konfliktit yrittään näyttää kansallisten-, rodullisten- tai uskonnollisten ryhmien keskinäisiltä kiistoilta, mutta viimekädessä niiden takana ovat suurten kapitalistiryhmien edut.

4. Työväenluokan luokkataistelun muodot

Työväenluokka käy kapitalisminvastaista taistelua kolmessa päämuodossa, taloudellisen-, poliittisen- ja ideologian taisteluna. Taloudellinen taistelu on historiallisesti proletariaatin luokkataistelun ensimmäinen muoto. Kaikkialla työläisten taistelu on alkanut omien taloudellisten etujen puolustamisesta. Näin syntyvät myös työväenluo-

kan ensimmäiset järjestöt, ammattiyhdistykset. Taloudellisen taistelun keinot ovat moninaisia. Järjestäytymisen avulla pyritään palkoista yms. eduista sopimaan ensin neuvotteluteitse. **Myös Suomessa kansa lähtee tarvittaessa liikkeelle ta-** Jos tämä ei onnis- **loudellisten tavoitteiden puolesta. Hallituksen aktii-** tu silloin työväen- **vimmallisestä vastustettiin ay-järjestöjen joukkoko-** koontumisessa 2.2.2018 Helsingin Senaatintorilla

Kuva: Markku Huhtala

tössään erimuotoiset työtaistelukeinot, joista tärkeimpiä ovat lakot ja mielenosoitukset sekä tehtaiden haltuunotot.

Taloudellisella taistelulla on työväenluokalle suuri merkitys, mutta se ei koskaan voi vapauttaa työväestöä riistosta ja sosiaalisesta turvattomuudesta. Jokapäiväinen "leipä" tulee aina uusintaa jokapäiväisellä etutaistelulla. Jos näin ei tapahdu, ottaa kapitalisti takaisin sen, mitä joskus on saavutettu. Taloudellinen taistelu estää proletariaattia kurjistumasta. Marx totesi seuraavasti: "Jos työläiset antaisivat pelkurimaisesti perään jokapäiväisissä yhteentörmäisensä pääoman kanssa, niin he epäilemättä muuttuisivat kykenemättömäksi alkamaan mitään suurempaa liikettä." (Marx ja Engels, valitut teokset, 1. osa, 1958, s. 387).

Taloudellinen taistelu kasvaa lainomaisesti poliittiseksi taisteluksi. Esimerkiksi kysymys työpäivän lyhentämisestä, eläkkeistä, vähimmäistyöpalkasta ja sosiaaliturvan kehittämisestä pakottaa työväenluokan ottamaan osaa myös poliittiseen taisteluun. Nykypäivänä yhä suurempi osa tehtävistä ratkaistaan osin poliittisen taistelun kautta. Perinteisten työaikalakien-, sosiaaliturvan- ja työttömyysturvan kehittämisen ja puolustamisen rinnalle on tullut joukko uusia poliittista toimintaa vaativia asioita. Tällaisia ovat sotien-, nälänhädän-, pandemioiden- ja ilmastomuutoksen torjuminen. Vaikka poliittinen taistelu on historiallisesti syntynyt taloudellisen taistelun jälkeen, se on kuitenkin

kin taloudellista taistelua tärkeämpi luokkataistelun muoto. Tämä johtuu siitä, että

(1) Taloudellisessa taistelussa ovat vastakkain kapitalistien kanssa työväenluokan yksittäiset ryhmät, mutta poliittisessa taistelussa ovat vastakkain työväenluokka ja kapitalistiluokka kokonaisuudessaan. Koko työväenluokan taistelu muuttuu väistämättä poliittiseksi taisteluksi, joka asettaa työväenluokan vastakkain koko porvarillisen järjestelmän ja kapitalistiluokan etuja puolustavan valtion kanssa.

(2) Taloudellisessa taistelussa työläiset puolustavat lähimpiä jokapäiväisiä etujaan, mutta poliittisessa taistelussa puolustetaan koko työväenluokan yhteisiä etuja. Reformistiset puolueet asettavat etusijalle taloudellisen taistelun pelkistäen luokkataistelun taloudelliseksi taisteluksi ja sanoutuvat irti työväenluokan kollektiivisista eduista. Luokkataistelu on marxilaisten mukaan kehittynyttä, kun se ei käsitä vain poliittisen alueetta, vaan tarttuu oleelliseen, poliittiseen vallan kysymykseen.

(3) Taloudellisessa taistelussa, jos sitä käydään irrallaan poliittisesta taistelusta, työväenluokalle ei muodostu poliittista tietoisuutta.

(4) Poliittinen taistelu vaatii tuekseen marxilaisesti tietoisesta poliittisesta taistelusta tietoisesta poliittisesta taistelusta. Luok-

Taloudellisen ja poliittisen taistelun rinnalla työväenluokka käy ideologista taistelua. Luok-

Jatkuu sivulla 16

TOTUUS JA TYHMYYS

Jotkut sanovat kansan olevan tyhmää, jonka varjolla päättäjät saavat päättää kansan puolesta. Ei EU:hun ja NATOon liittymiseen Suomen kansan tahtoa paljon kysytty. Suomen eduskuntavaalit tänä vuonna osoittivat jälleen kerran äänestäjien tyhmyyden, kun äänestivät omaa todellista etua vastaan. Noin saattaisi äkkiseltään päätellä, mutta on kyseessä paljon muutakin. Ei kansa sinällään tyhmää ole, mutta valta- medioiden toimesta on käynnissä jonkinlainen kansalaisten tyhmyttämisprosessi, minkä seurauksena mm. yhteiskunnallinen luokka- asema on monille jäänyt hämärän peittoon. Rahvas, tavalliset duunarit ovat omaksuneet itselleen harhauttavia ja vääriä tietoja, kun perusteellisempia selvi- tyksiä ei ole annettu.

Oikeistovoimat koko Euroopassa ovat kasvattaneet suosiotaan tavalla, jota on vaikea ymmärtää. Eivät he lopultakaan ole kansan enemmistön puolella harvalukuisia päättäjiä vastaan. Tässä suhteessa kansa, proletariaatti, on erehtynyt pahemman kerran. Tässäkin syy juontaa siihen, että ylhäältä alas on johdettu ja syötetty pintapuolisesti tietoja yhteiskunnan todellisesta olemuksesta kovan markkinakapitalismin oloissa.

Virheellisten käsitysten omaksuminen johtaa tietysti kysymykseen mikä on totuus?

Totuus on yksi ja ainoa, jota lähestymme likimääräisesti, suhteellisesti, ammentamalla sitä tyhjiin muuta kuin jossain yksinkertaisimmassa erityistapauksissa. Vanhan aksiooman mukaan abstraktia totuutta ei ole, totuus on aina konkreettinen. Käytäntö on tiedostuksen perusta ja kriteeri. Tieteellinen lähestymistapa on parhain keino saavuttaa suhteellista totuutta. Että olisi monta totuutta, on täysin virheellinen käsitys, sillä se johtaisi siihen, että kaikki olisivat oikeassa eikä yksikään väärässä. Tuollaista näkökantaa - jokaisella on oma totuus - tuskin kukaan edes näön vuoksi käytännössä kannattaa. Uskonnoissa totuus annetaan kertakaikkiaan, joten ne eivät voi pitää paikkaansa, koska niihin tulee vielä uskoa ilman todisteita.

Täysin oma lukunsa on valta- medioiden suhtautuminen sosialismiin ja kommunismiin - yleensä materialistiseen historiankäsitykseen - mistä annetaan tahallisesti valheellinen tulkinta. Sanasta

Kai Leivo

"kommunismi" on tehty leima, jonka kuullessaan sillä ehdollistetut ihmiset kavahtavat, vähän samaan tapaan kuin Pavlovin koirilla kuola alkoi valua heidän kuullessaan kellon soiton. Oikeistovoimien tavoitteena on ollut ja on edelleen luoda ihminen, joka on kerrassaan kykenemätön käsittämään yhteiskunnan rakenteita, joiden alaisuudessa kuitenkin joutuu tahtomattaan elämään syntymästä kuolemaan.

Mitä sitten pitäisi tehdä? Luoda vahva kansanrintama sellaisten ihmisten kanssa, joiden mielestä kapitalistisesta talousjärjestelmästä on päästävä eroon. Perustuotantovälineet kuten isot tehtaajat, pankit, Posti, Alko, kaivokset, sähköyhtiöt yms. on saatava valtion hallintaan siirtäessä kohti sosialistista järjestelmää, joka joudutaan rakentamaan kapitalismin aiheuttamalle, väärin todellisuutta heijastavalle, vinksahavalle perustalle. Sosialismin vallitessa markkinatalous tulee säilymään siirtymäkautena kommunis- mia kohti, mutta ei enää vastakkaisen luokkien muodossa. Perusristiri-

ta työn ja tuotannon välillä saadaan ratkaistua, jolloin kaikki voitot saadaan yhteiskunnalliseen hyödykseen, ei enää määrältään vähäisen kapitalistiluokan pohjattomaan kiristuun.

Ei kansa tyhmää ole, mik- li sille annettaisiin yhteiskunnan asioista oikeita tietoja. Mutta niin kauan kun yhteiskunnallisen tietoisuuden taso on alhainen, tehdään harhautettuna vääriä valintoja esim. äänestämällä porvaripuolueita, joiden edustaja tavallinen työtätekevä duunari ei voi olla muuta kuin mielikuvituksen voimalla, ei niin mitenkään käytännön elämässä. Tässä tullaan vieraantumiseen yhteiskunnallisista asioista ja oman paikan löytämisestä, mihin edelleen sopii kysymys: kenen joukossa seisot?

Paljolta vaivalta säästyttäisiin, mikäli kansan keskuuteen leviäisi oikeita tietoja ja teorioita maailmasta, jossa joudumme elämään. Suosittelen lämpimästi erityisesti kolmea kirjasta: Evald Iljenkovin "Opi ajattelemaan oikein", Kommunistien liitto ry:n "Dialektisen materialismin perusteet" ja A.I. Ujomovin "Totuus ja sen tiedostamisen tiet". Ne antavat edelleen oikeaan osuuteen suuntaviivat postmodernin humpuukin keskelle: suuret, kokonaisvaltaisuuteen ja tie-

teen ykseyteen pyrkivät aatteet eivät ole kadonneet, vaikka niitä koko ajan valtamedioiden toimesta pyritään vähättelemään taikka sitten kokonaan vaikenemaan. Kommunismin teoria ei romahtanut Neuvostoliiton kaatumisen myötä, vaan on - mikäli mahdollista - entistä tärkeämpi nykyaikana, kun kapitalismi uusliberalistisena talousteorian tuhoaa maailmaa enemmän kuin ehtii säilyttämään.

Marxilaisuus ei ole mikään vanhentunut ja epäajankohtainen käsityskanta, parempaa yhteiskuntateoriaa ei kukaan ole luonut ja tuonut esille. Marxilainen filosofia, dialektinen ja historiallinen materialismi, on ajattelusuunnista ylittämätön, koska se pohjautuu tieteen saavutuksiin, eikä ole, eikä voi ollakaan ristiriidassa näiden kanssa. Koska alistettu kansa herää tilanteeseen, missä ymmärretään konkreettisesti yhteiskunnallisen muutoksen välttämättömyyden, tasoi- tettaisiin huomattavasti tuloeroja ja ehkä lopulta päästäisiin eroon palkko- rajuuden ikeestä ja jolloin voitaisiin vilpittömästi todeta: kyllä kansa tietää!

Kai Leivo
Lohja

Korean sodan päättymisestä 70 vuotta

Korean sota (1950–1953) oli ensimmäinen merkittävä sota toisen maailmansodan jälkeen. Se teki selväksi USA:n imperialistisen luonteen ja loi Koillis-Aasiaan pysyvän jännitystilän, joka jatkuu edelleen. Korean sota myös osoitti, että imperialismia voi vastustaa, vaikka resurssit olisivat huomattavasti heikommalla. Tämä edellyttää kuitenkin kansakunnan yksimielisyyttä ja yhteistä päämäärää. Käytännössä tällainen on mahdollista vain sosialismia rakentavassa yhteiskunnassa.

Länsimaisen historiankirjoituksen mukaan sota alkoi Pohjois-Korean yllätyshyökkäyksellä, johon kukaan ei ollut valmistautunut. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Todisteiden mukaan sodan syytytti Etelä-Korean johtaja Syngman Rhee, joka oli äskettäin kärsinyt dramaattisen tappion vaaleissa. Hänen poliittinen tulevaisuutensa näytti epävarmaltta. Varhaiset raportit Korean sodan syyntymispäivältä, ennen kuin virallinen propaganda ehti "korjata" tilannetta, kertoivat että "eteläkorealaiset ovat hyökänneet Pohjois-Korea vastaan".

USA pitkitti sodan päättymistä

Yhdysvallat pitkitti tarkoituksellisesti sodan loppumista, vaikka oli

Kuva: KDKT:n tietotoimisto KCNA

Venäjän puolustusministeri Sergei Shoigu seurueineen osallistui Korean sodan 1950–1953 voiton 70-vuotisjuhllisuuksiin. Heitä isännöi Pohjois-Korean puolustusministeri, armeijan kenraali Kang Sun Nam. Vierailun kuluessa käytiin neuvotteluja maiden välisestä yhteistyöstä. Uutistoimistot kertoivat Venäjän alkavan toimittaa maahan mm. viljaa. Kuvassa yhdessä Sergei Shoigu ja Pohjois-Korean johtaja Kim Jong-un, jotka kävivät myös juhlallisuuden aikana neuvotteluja.

selvää, että kumpikaan osapuoli ei enää voinut saavuttaa olennaisia voittoja. Joka kerta, kun näytti siltä, että sopimukseen saattaisi olla pian mahdollisuus, Yhdysvallat torpedoi neuvottelut.

Yksi monista esimerkeistä on elokuulta 1951, kun Pohjois-Korea myöntyi amerikkalaisten vaatimuksiin mukauttaa aselepolin ja 38. leveyspiirille. Sopimus näytti olevan lähellä. Neuvotteluiden alla Yhdysvaltain armeija aloitti raskaan tykistötulituksen. Neuvottelut käytiin Kaesongissa, jonka kaikki osapuolet sopivat neutraaliksi taisteluvapaaksi vyöhykkeeksi neuvottelujen ajaksi. Etelä-Korean sisit saapuivat Kaesongin puolueettomalle vyöhykkeelle ja hyökkäsivät pohjoiskorealaisen poliisipartion kimppuun. Yhdysvallat teki pommi-iskun pohjoiskorealaiseen, neuvotteluihin matkalla olleeseen maastoautoon. Nämä provokaatiot saivat aikaan toivotun tuloksen ja pohjoiskorealaiset katkaisivat neuvottelut. Yhdysvaltain tiedotusvälineet syyttivät äkillisesti pysähdyksistä Pohjois-Korean periksi antamattomuutta ja "punaista tempua".

Amerikkalaisen poliittisen, taloudellisen ja sotilaallisen ajattelun hallitseva suuntaus oli rauhan pelko. Kenraali Van Fleet tiivistä kaiken puhuessaan

vierailevalle filippiiniläiselle delegaatiolle tammikuussa 1952: "Korea on ollut siunaus. Piti olla Korea joko täällä tai jossain toisessa paikassa maailmassa." Tässä yksinkertaisessa tunnustuksessa on avain Korean sodan salattuun historiaan.

USA:n eteneminen pysäytettiin presidentti Kim Il Sungin johdolla

Korean sota oli ensimmäinen Yhdysvaltojen käymä sota, jota se ei voittanut. Korean kansa yhdistyi presidentti Kim Il Sungin johdolla ja taisteli USA:n imperialismia vastaan yhtenäisenä rintamana tappioita pelkäämättä. Tällainen yhtenäisyys ei olisi mahdollista kapitalismin vallitessa. Presidentti Kim Il Sungin johdolla aloitettu sosialismin rakentaminen 1945 oli jo osoittanut korealaisille, millaista on elää tasa-arvoisessa yhteiskunnassa. Heillä oli paljon puolestuttavaa ja sen he myös sankarillisesti tekivät.

Korean sota vahvisti USA:n kolonialismia

Korean sota jätti jälkeensä sekä jatkuneen Korean että Kiinan kylvään siemenet jatkuvalle konfliktille. Korean sota sitoi viisitoista muuta kansakuntaa punaista/keltaista vaaraa vastaan. Amerikkalaisten rasistiset ja poliittiset näkökohdat kietoutuivat yhteen.

USA:n perimmäisenä tavoitteena oli syrjäyttää eurooppalaisen ja japanilaisen kolonialismin ja korvata se USA:n kolonialismilla. Koska Yhdysvallat ei kuitenkaan voinut myöntää, etenäkään itselleen, olevansa kolonialistinen valtio, kolonialismi oli muotoiltava uudelleen Kiinan, Neuvostoliiton tai yleensä kommunistien ekspansionismiksi. Yhdysvalloille tämä oli ns. psykologinen projekti, jossa vastustajaa syytettiin siitä, mitä Yhdysvallat oli

tekemässä.

Sotateollinen kompleks ei siedä rauhaa

Korean sota siirsi amerikkalaisen liiketoiminnan sotateollisuuteen ja sai aikaan pysyvän sotatalouden Yhdysvalloissa. Yhdysvaltoihin muodostui ns. sotateollinen kompleks, johon kuuluvat valtavan armeijan ja aseeteollisuuden lisäksi suurin osa kongressista, ajatushautomoista ja tiedotusvälineistä aina yksittäisiin puolustussovimuksiin käsittelyihin yliopistoprofessoreihin saakka.

Tämän sotateollisen kompleksin osa ovat erilaiset sotilasliitot.

Nato täydentää Euroopassa Korean sodan tuottamaa Länsi-Tyynenmeren liittoumaa, joka ulottuu Etelä-Koreasta. Nato perustettiin väitetysti puolustamaan Länsi-Eurooppaa "Neuvostoliiton ekspansionismia" vastaan. Kun Neuvostoliitto hajosi, se keksi nopeasti itsensä uudelleen hyökkäämällä Jugoslaviaa, Afganistania ja Libyaa vastaan. Ratkaiseva on, että lupauksista huolimatta se laajeni itään uhkaamaan Venäjän federaatiota ja kiihdyttämään Ukrainan sotaa.

Kun Naton ensimmäinen pääsihteeri, lordi Ismay hylkäsi jyrkästi Neuvostoliiton ehdotuksen Natoon liittymisestä vuonna 1954, hän paljasti, että venäläisten pitämällä liittouman ulkopuolella on syvämpi merkitys kuin oletetun hyökkäyksen vastustaminen. Myös Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen puhuttiin Venäjän liittymisestä

Kuva: KDKT:n tietotoimist. KCNA

Korean sodan voitonparaati 1953. Sota osoitti, että imperialismia voi vastustaa vastustajaa heikommillakin resursseilla. Tämä edellyttää kansakunnan yhtenäisyyttä ja on mahdollista vain sosialismia rakentavassa yhteiskunnassa. Pjongjang oli sodassa pommitettu maan tasalle.

tä Natoon. Presidentti Vladimir Putin sanoi: "Miksi ei?" ja ulkoministeri Madeleine Albright sanoi: "Emme puhu tästä juuri nyt." Sotilaallinen liitto ilman vihollista saattaisi kiihtyä ja johtaa rauhaan. Ja rauhan tila romahduttaisi USA:n talouden.

USA:n sotia ohjaa sekoitus geopolittista laskelmointia, sisäpolitiikkaa ja yksittäisten suur yritysten voitontavoittelua. Tämän vuoksi Ukrainan sota on edelleen käynnissä. Yhdysvalloissa on myös kannatusta ajatukselle, että rajoitettu sota Taiwanista pysäyttäisi Kiinan nousun?

Esimerkiksi Trumpin hallinnon entinen sotilasstrategi Elbridge Colby väittää, että Kiina voidaan manipuloida "ampumaan ensimmäisen laukauksen" ja siitä seuraava sota rajoittuisi Länsi-Tyynenmeren alueelle, jossa puskurivaltiot - Japani, Etelä-Korea, Australia ja Taiwan - vastaisivat uhreista ja aiheutuneista kustannuksista. Sodan myötä Kiina luopuisi haastamasta Yhdysvaltain hegemoniaa.

Tämä on vaarallinen harhaluulo, paikallisen sotilaallisen ylivoiman vuoksi Kiina todennäköisesti voittaisi sellaisen konfliktin. Rajoitettu sota Taiwanissa olisi mahdoton.

KÄ/Juha Kiekki

Historiallisen materialismin perusteista (10)

Jatkuu sivulla 16

kayhteiskunnassa hallitsevan luokan laitokset ja instituutiot (kirkko, koulu, lehdistö, radio ja TV yms. laitokset) välittävät sitä maailmankuvaa, joka perustelee hallitsevan luokan vallan ja tavoitteet oikeutetuiksi (katso hist. mat. luku 3, "perusta ja päällysrakenne").

Ensimmäisen kerran historiansa Marx ja Engels työväenluokan asemasta käsin selvittivät tieteellisen maailmankuvan ja historian liikelaite, joiden pohjalta voidaan perustella ja luoda toimintatähtäviä kohti luokatonta yhteiskuntaa. Tämä tietoinen toiminta kohti luokatonta sosialistista- ja kommunistista yhteiskuntaa kytkee toisiinsa yhdeksi kokonaisuudeksi taloudellisen, poliittisen ja ideologisen taistelun.

Työväenliikkeen usein käytettyä tunnusta "voittoisa työväenliike tukeutuu sosialismiin" merkitsee, että myös taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteensa työväenluokka saavuttaa vain, jos koko ajan historiallisesti pitkällä perspektiivillä pidetään mielessä tärkein strateginen päämäärä, yhteiskunnan muuttaminen luokattomaksi, sosialistiseksi yhteiskunnaksi. Käytännön kokemus osoittaa, että ilman tieteellistä maailmankatsomusta työväenluokan taistelu pysähtyy taloudellisen taistelun asteelle ja vaikeassa luok-

kataistelutilanteessa kapitalistit kykenivät alentamaan palkansaajien elintasoja omien voittojensa ja kilpailukykyänsä lisäämiseksi.

5. Yhteiskunnan murroskaudet heijastuvat ideologisessa taistelussa

Ideologisella taistelulla on monessa suhteessa ratkaiseva osa yhteiskuntakehityksessä. Se ei voi korvata taloudellista ja poliittista taistelua, mutta se kykenee toimimaan niiden herättäjänä ja katalysaattorina. Se korreloi työväenluokan taloudellista ja poliittista taistelua.

Kun Marx ja Engels työväenluokan lähtökohdista käsin löysivät yhteiskuntakehityksen lainalaisuudet ja tieteellisen maailmankatsomuksen perusteet, tämä vaihe asetti monessa mielessä "ison palapelin" osat paikalleen. Työväenluokka kykeni tunnistamaan oman paikkansa ja tehtävänsä yhteiskuntakehityksessä sekä asettamaan tavoitteensa pidemmällä tähtäimellä. Tämä ideologinen selkiytyminen antoi voimakkaan sysäyksen järjestäytyneelle työväenliikkeelle ja muodosti valtavan sysäyksen taloudellisessa-, poliittisessa- ja ideologisessa taistelussa.

Työväenluokan luokkataistelu ja -vallankumouksellinen liike elävät tänään globaalisti jo neljä vuosikymmentä jatkunutta lama-

kautta, joka muistuttaa hieman ennena vuotta 1848 ja 1909 vallinnutta tilannetta.

Varsinkin kehittyneissä teollisuusmaissa työväenluokan taloudellisen-, poliittisen- ja ideologisen luokkataistelun taantuminen alkoi samanaikaisesti Neuvostoliiton ja sosialistisen maailmanjärjestelmän hajoamisen kanssa, kun koordinoidun (keynesiläisen) markkinatalouden ja sosialistisen talousjärjestelmän rinnakkaineloin korvasi 1990-luvulla äärioikeistolainen uusliberalismi. (Katso luku 8/7 sosialistisen ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä ja tulevaisuudesta)

Tänään varsinkin vanhoissa kapitalistisissa teollisuusmaissa pääomapiirit ovat kyenneet tekemään työkansan elintason heikentämisestä voittojaan ja kilpailukykyään lisäävän tekijän. Tilanne on pitkälti seurausta siitä, että suurkapitalistit markkinoiden vapauduttua kykenivät löytämään uusia voimavaroja laajentamalla toimintansa (viemään kovaa markkinakapitalismia) globaalisti ns. kolmansiin maihin ja käyttämään hyväkseen niiden alpuuta työvoimaa ja avautuvia uusia markkinoita. Tähän tilanteeseen kommunistinen ja työväenliike eivät kyenneet taktisesti varautumaan. On ennustettava, että kapitalismin globalisaation vaihe jatkuu siihen saakka, kun maapalloltamme loppuvat fyysisesti alueet, jonne läntinen suurpääoma kykenee laajen-

tumaan.

Vuosina 2014–2022 kehittyvä tilanne, jossa lännen kapitalistiset suuryhtiöt ovat menettäneet globalisaatiosta saamansa edun ja ne joutuvat hakemaan uusia voimavaroja. Tämän seurauksena USA, sen ohjauksessa olevat länsimaat ja läntiset organisaatiot (Nato ja EU) ovat suunnanneet katseensa Afrikan ja Lähi-Idän alueiden sekä Venäjän voimavarojen haltuunottoon. Seurauksena näemme mm. Afrikan ja Lähi-Idän alueilla lännen organisoimia alueellisia sotia, yrityksiä vaihtaa näiden maiden hallituksia sekä Ukrainan alueella Naton eskalaatiosodan. Tilanne muistuttaa yhä enemmän Euroopassa 1900-luvun alussa vallinnutta imperialistista vaihetta, jolloin siirtomaiden jaon jälkeen jouduttiin taisteluun niiden uudelleenjaosta. Tällainen tilanne pakottaa kapitalistit yhä voimakkaampan keskinäiseen kamppailuun markkinoista ja taloudellisista resursseista sekä hakemaan kilpailukykyä kansan elintason alentamisesta.

Tänään ideologinen kapitalistien propaganda käy hyvin voimakkaana. Kaikki läntisen kapitalismin tiedotusvälineet on valjastettu häpeämättömin valhein puolustamaan läntisen kapitalismin maailmanvalloitusavoitteita. Ideologinen taistelu on nyt luokkataistelun keskiössä.

Työväenliikkeen ydinkysymys

on marxilaisen maailmankatsomuksen, dialektisen- ja historiallisen materialismin päivittämisestä ajan tasalle niin, että se on sopusoinnussa aikamme tieteellisten saavutusten ja yhteiskunnallisten ilmiöiden kanssa. Dialektisen ja historiallisen materialismin pitää antaa yhteisesti hyväksytty tieteellinen selvitys sille, miksi ja miten yhteiskuntakehitys teki mutkan tiellä kapitalismista sosialismiin. Tarvitsemme marxilaisen arvion yhteiskuntakehityksen tulevaisuudesta ja työväenluokan globaalien luokkataistelun taktiikasta. Ideologinen taistelu on edelleen avainasemassa.

Kirjallisuutta ja lähdeaineistoa:

K.Marx ja F.Engels: Kommunistisen puolueen manifesti, Marx ja Engels valitut teokset (6 osaa) osa 2, Kustannusliike edistys Moskova 1978
Konstantinov, F.V. Marxilais-leniniläisen filosofian perusteet, luku 13, Progress, Moskova 1980

Afanasjev Viktor: Filosofian alkeet, luku 12 sivut 228-247, Progress, Moskova 1976

Vladillav Usenin: Sosiaalinen kumppanuus vai luokkataistelu, Kustannusliike Edistys Moskova
KTP:n asiakirja: Työväenluokka, sen merkitys ja asema tänään sekä luokkataistelu, Lahden edustajakokous v. 2001

Työryhmä

Tappavan kylmä linja-”määrätietoinen kansallissosia- listi” Jussi Halla-aho haluaa presidentiksi

Halla-aho julistautui arjalaiseksi jo nuorena ja sanoi olevansa ylpeä arjalaisuudestaan. Jussi Halla-aho haluaa valtakunnan ykköseksi toteuttamaan oikeana pitämäänsä asioita. Niiden luettelo on selkeä ja kylmääkin kylmempi.

Perussuomalaisten presidenttiehdokkaaksi elokuussa valittava **Jussi Halla-aho** on valtakunnan hierarkiassa eduskunnan puhemiehenä toinen heti presidentti **Sauli Niinistön** jälkeen.

Ensi vuoden tammikuun presidentinvaalit osoittavat, vahvistuuko äärioikeisto Suomessa yhä. Nyt se istuu kokoukseen myötävaikutuksella jo hallituksessa, tosin sielläkin vielä kakkosasemissa. Vaikka Halla-aho on ollut puhemiehenä vain kolmen viikkoa, jo nyt on selvää, ettei hän aio pitäytyä perinteisessä puhemiehen roolissa päivänpolitiikan ulkopuolella. Hän käyttää asemaansa täysipainoisesti perussuomalaisen puolueen ja oman asemansa vahvistamiseksi.

Ukrainan sodan myötä perussuomalaisista ja sen henkisestä johtajasta on tehty salonkikelpoinen. Ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajana Halla-aho ei pidättäytynyt vihapuheesta, pikemminkin päinvastoin. Puhemiehenä ja presidenttiehdokkaana hän jatkaa samalla linjalla.

Perussuomalaiset vauhdittavat ensin oppositiosta ja nyt vahvoista asemista hallituksessa Venäjän vastaista politiikkaa, jonka avulla on tarkoitus avata myös Suomen alueella Yhdysvaltain asevoimien käytössä olevia alueita. Ukrainan sodan aikana Halla-ahon iskujen kohteena ovat olleet ennen kaikkea venäläiset ja Venäjä.

”Venäläisten tappaminen on hyvä asia”

”Sota voidaan lopettaa vain tappamalla venäläisiä”, väittää Halla-aho, ja sanoo, että kaikki mikä edistää venäläisten tappamista, on oikein ja välttämätöntä. Halla-ahon puheista tulee väistämättä mieleen pääministerinä hallitustansa johtaneen **Sanna Marinin** (sd) puheet sotilaallisen voiton välttämättömyydestä.

Äärioikeisto antoi jo Marinin hallituksen aikana täyden tukensa Venäjään kohdistetuille sanktioille, aseviennille Ukrainaan, Suomen Nato-jäsenyydelle ja nyt myös Naton ja sen jäsenmaiden tukikohtien perustamiselle Suomeen. Julkisuutta ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajana toiminut Halla-aho sai ostamalla yhden tykistöammuksen Ukrainan armeijalle ja perustellessaan toimintaansa sillä, että venäläisten sotilaiden tappaminen on hyvä asia.

Tykinammuksia venäläisten sotilaiden tappamiseksi ovat rahoittaneet myös muun muassa kirjailija **Sofi Oksanen** ja Ulkopoliittisen instituutin johtaja **Mika Aaltonen**. Halla-aho pitää oikeana myös vihollisen – eli venäläisten – demonisoimista. Tappamisen karnevalisoimista on hänen mielestään välttämätöntä. Tapettavalta viholliselta on riistettava ihmisyyttä.

Halla-aho on saanut yhä laajempaa hyväksyntää sen jälkeen, kun hänen vihapuheensa kohdistuu vain venäläisiin. Logiikka on sa-

ma kuin Naton ja useimpien EU:n jäsenmaiden johtajien sekä valtamedian asenteesta Ukrainassa taisteleviin äärioikeistolaisiin ja uufasistiryhmittymiin. Niin kauan kun taistelut venäläisiä vastaan, saat julistaa avoimesti fasismia eikä sinua kuukaan siitä arvostele.

”Määrätietoinen kansallissosialisti”

Iltalehden toimittajan **Lauri Nurmen** kirjoittamassa ”epävirallisessa elämäkerrassa” Halla-ahosta piirtyy kuva ”kovana ja määrätietoisen kansallissosialistina ja urapolitiikkona, jolle sukutaustan tuoma taoudellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen pääoma on antanut erinomaiset eväät nousta korkeaan yhteiskunnalliseen asemaan”. Näin kertoo arvostelun kirjasta kirjoittanut toimittaja **Pasi Huttunen**.

”Halla-ahon ryhtyminen äärioikeistojohtajaksi on ollut kulttuurisuvulle kova paikka”, toteaa Huttunen, jonka mukaan perussuomalaisten johtaja on paraatiesimerkki siitä, että ”etenkin vahvaa johtajuutta kaipaava kansanosaa haluaa johtajikseen juuri niitä herroja, joita samaan aikaan bensa-aseman kahvipöydässä suureen ääneen halveksuu”.

Huttusen mielestä humanistinen koulutus voi viedä ihmisen hyvin pitkälle. ”Näin siitäkin huolimatta, että Halla-aho itse määrittelee humanistit maahanmuuttajien ja tulonsiirtoja saavien kanssa samaan joukkoon vähempiarvoisiksi ihmiksi”. Halla-aho edistää Nurmen arvion mukaan kansallissosialistista ideologiaa kylmän laskelmoivasti ja järjkeä korostaen, kirjoittaa Huttunen ja referoi elämäkertaa todeten Halla-ahon omaksuneen ideologian nuorena ja pitäneen siitä kiinni määrätietoisesti.

**Juutalaisviha kruunun fa-
sistin hatussa**

Halla-aho julistautui arjalaiseksi jo nuorena ja sanoi olevansa ylpeä arjalaisuudestaan. Kansallissosialistisen ideologiaan saumattomasti kuuluvaa kielteistä suhtautumista juutalasiini vuosi toisensa jälkeen Nurmi havaitsee perättään järjestelmällisesti satoja Halla-ahon kirjoituksia.

Väitöskirjatutkijana Halla-aho kutsui juutalaisten kansanmurhaa ”historiallisiksi kuriositeetiksi” ja vähättelee kansanmurhaa eli holokaustia. Auschwitzin vapautuksen 60-vuotismuiston juhlistuoksien aikoihin Halla-aho kirjoitteli pilkallisesti holo-höyläjästä ja holo-höylästä. Halla-aho joutui vuonna 2011 keskelle kovaa kohua, kun hänen arveltiin olleen norjalaisen joukkomurhaajan **Anders Behring Breivikin** oppi-isiä. Julkisen sanan neuvosto ei tätä kyseenalaisessa ”tuomiossaan” pitänyt totena, vaikka Breivikin manifestissa lainattiinkin kirjoittajaa, joka puolestaan siteerasi Halla-ahoa.

Maahanmuutosta ja islaminuskosta Breivik ja Halla-aho ajattelivat kuitenkin samansuuntaisesti. Breivik arveli manifestissaan Suomesta löytyvän runsaat 5 000 ”patrioottia”, jotka ovat valmiit taistelemaan maahanmuuttoa ja ”islamisatiota” vastaan. Halla-ahon suhtautuminen Utöyan joukkomur-

**Jaakko Laakso
Poliitikko, ex kansanedustaja
kirjoitus julkaistu Naapuriseuran sanomissa 9.7.2023**

haan, jossa Breivik surmasi 77 ihmistä – pääosa nuoria – oli sinänsä varsin ivallinen. ”Tuleehan sitä uhkailtua ja ihmisiä kohti ammuttua, jos sattuu olemaan väärässä paikassa väärään aikaan. Sanotaanko vielä tähän päälle, että Anders Breivik sattui heinäkuussa olemaan väärässä paikassa väärään aikaan.”

Myöhempien aikojen perussuomalaisjohtaja istui aiemmin myös äärioikeistolaisen Suomen Sisun hallituksessa. Järjestö oli Halla-aholle tärkeä väline perussuomalaisen puolueen kaappaamisessa äärioikeiston käsiin. **Timo Soinin** flirtailu äärioikeiston kanssa päättyi Soinille lopulta nolosti Halla-ahon selkävoittoon. ”Sisulla, sen piirissä kasvaneiden poliitikkojen kautta, on tärkeä rooli perussuomalaisten kasvussa puolen prosentin puolueesta 20 prosentin puolueeksi”, Halla-aho sanoi vuonna 2013 esiintyessään järjestön tilaisuudessa.

Suomen Sisu suositteli jäseneilleen luettavaksi fasistisen Saksan julkaisema kirjallisuutta ja rotuoppia. Yksi suosituista teoksista oli natsijohtaja **Alfred Rosenbergin** kirjoittama ”Uutta Eurooppaa kohti”. Rosenberg, jota pidettiin kansallissosialistien pääideologina, tuomittiin liittoutuneiden perustamassa Nürnbergin tuomioistuimessa kuolemaan ja teloitettiin yhtenä sotasyölyistä vuonna 1946.

Nurmen arvio Halla-ahon muuttumisesta ”maltillisemmaksi” on hyttävä: ”Halla-aho on aina ollut poliittisesti epäkorrektti, mutta sen muodot ovat muuttuneet: avoimen rasistiset ilmaukset, rotujen välisen älykkyyserojen tutkimusten referointi tai ranskalaisen holokaustin kielteisen sananvapauden puolustaminen ovat tehneet tilaa vähemmän kyseenalaisille epäkorrekktiuden ja provosoimisen muodoille”, Nurmi kirjoittaa. ”Ihan kuin Halla-aho mielisi sittenkin pääministeriksi.” Vielä silloin mahdollinen presidentti ei ollut näköpiirissä, mutta nyt saattaa olla.

Parantaako raiskaus vihervasemmistolaisuudesta?

Usein viitataan myös Halla-ahon kirjoitukseen vuonna 2006 Monikulttuurisuus ja nainen, jossa tuleva presidenttiehdokas vaikutti toivovan sekä **Eva Biaudetin** (rpk) että **Tarja Filatovin** (sd) joutuvan maahanmuuttolaisten raiskaajien uhreiksi. Halla-aho totesi, että hänen on vaikea tuntea aitoa sympatiata näiden rikosten uhreja kohtaan, koska tuntee houkutusta ajatella, että ”naiset saavat sitä, mitä pyytävät”.

– Yritän kuitenkin olla ajattelemta näin, koska kaikki naiset eivät ole sellaisia kuin Virtanen, Biaudet ja Filatov. Raiskaukset tulevat joka tapauksessa lisääntymään, kirjoitti Halla-aho. Hän sanoi myös toivovansa ”hartaasti, että uhrinsa sattumanvaraisesti valitsevien saalistajien kynsiin jäisivät oikeat naiset. Vihervasemmistolaiset maailmanparantajat ja heidän ää-

nestäjänsä. Mieluummin he kuin joku muu”.

Halla-ahon mielestä raiskaus myös ilmeisesti auttaa kohteensa parantumaan poliittisesti, sillä hänen mielestään vihervasemmistolaisiin ja heidän äänestäjiinsä ”ei tehoa mikään muu kuin se, että monikulttuuri osuu omaan nilkkaan”. Halla-aho poisti Biaudetin nimen Scriptaan kirjoittamastaan tekstistä sen jälkeen, kun hänestä tuli perussuomalaisten puheenjohtaja vuonna 2017. Tekstin alkuperäisversio löytyy kuitenkin yhä verkkokirjasto Internet Archivistasta.

Ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajaksi 2022

Biaudet ei ole unohtanut Halla-ahon kirjoituksia. Kun Halla-aho valittiin vuonna 2022 eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajaksi, hänen valintansa puolesta äänesti 11 valiokunnan jäsentä suljettussa lippuäänestyksessä. Biaudet, joka oli vaatinut asiasta äänestystä, kertoi myöhemmin äänestäneensä tyhjää kuten viisi muutakin valiokunnan jäsentä.

Osa hallituspuolueiden edustajista ulkoasiainvaliokunnassa äänesti Halla-ahon valinnan puolesta; vihreiden ja vasemmistoliiton edustajat sekä Biaudet äänestivät tyhjää, ehkäpä joku demarikin. Biaudet viittasi äänestyksen yhteydessä Halla-ahon aikaisempaan kirjoitukseen ja sanoi, ettei Halla-aho ole koskaan pahoitellut asiaa. Biaudet ei halunnut omalta osaltaan myötävaikuttaa Halla-ahon valintaan. Halla-aho totesi tultuaan ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajaksi äänestyksen jälkeen, ettei hän ole harkinnut pyytävänsä anteeksi Biaudetiltä.

Halla-aho valittiin valiokunnan puheenjohtajaksi Natoon kriittisesti suhtautuneen perussuomalaisen **Mika Niikon** tilalle. Niiko joutui eroamaan vääräsältoisen twiitin takia. Hän uskaltanut sota-hysterian keskellä ehdottamaan diplomatiaa Ukrainan sodan lopettamiseksi kysyessään, olisiko Ukrainan viisaampaa pysyä Naton ulkopuolella. Niikon eroamista valiokunnan puheenjohtajuudesta vaativat kaikki keskeiset Nato-jäsenyyttä tukevat poliitikot oikealta vasemmalta, vaikka tiesivät Halla-ahon olevan perussuomalaisten valinta uudeksi puheenjohtajaksi.

Monet politiikan tarkkailijat arvioivat Halla-ahon käyttävän ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajuutta ponnahduslautana päästykseen jatkossa ulkoministeriksi tai eduskunnan puhemieheksi. Ja olakseen myöhemmin myös perussuomalaisten presidenttiehdokas.

Halla-aho ei peräänny linjauksistaan

Moni poliitikko sanoo, että heitä häiritsee perussuomalaisten presidenttiehdokkaaksi nyt haluavan Halla-ahon tausta. Hän itse sanoo, ettei irtisanoudu vanhoissa blogikirjoituksissaan esittämistään kannanotoista ja muotoiluista.

– Osa on ollut tyhmiä ja harmitsemattomia. Osa on ollut sellaisia kommentteja, joita voi sanoa tavallisena tallaajana, mutta ei poliitikkona. Ja osa on ollut sellaisia juttuja, jotka kontekstistaan irrotettuna

Kuva: Markku Autero

Pitkän linjan poliitikon, entisen kansanedustajan ja kansainvälisten asioiden tuntijan Jaakko Laakson puheenvuoro kiinnosti Naapuriseuran väkeä seuran tapaamisessa 18.3.2023.

kuulostavat hurjilta, mutta joissa on ollut ja on edelleen pointti, sanoo Halla-aho itse.

Harva enää muistaa Halla-ahon saamia tuomioita, joita puolueen ydinryhmä tukenaan satoja aktiivisia twiittäreita pitää pikemminkin sulkin hattuun kuin rangaistuksina rikoksista.

Korkein oikeus (KKO) tuomitsi Halla-ahon vuonna 2012 sakkorangaistukseen uskonrauhan rikkomisesta ja kansanryhmää vastaan kiihottamisesta. Halla-aho oli väittänyt islaminuskon olevan pedofilia eli lapsiin sekaantumiskonto. Somaleja Halla-aho halvensi väittämällä ryöstelyn ja verovaroilla loisimisen olevan somalien kansallinen ja ehkä suorastaan geneettinen erityispiirre. KKO katsoi Halla-ahon käyttämien islaminuskon koskevien väitteiden olevan sisällöltään ja ilmaisutavaltaan herjaavia ja häpäiseviä. Somaleja koskevat luonnehdinnat KKO nimisi somaleita kansanryhmänä panneteleviksi ja solvaaviksi.

Halla-ahon lausunnot olivat KKO:n mukaan omiaan herättämään suvaitsemattomuutta, halveksuntaa ja jopa vihaa niiden kohteena olevaa kansanryhmää kohtaan. Vihapuheiten kaltaisina lausumina Halla-ahon näkemykset eivät KKO:n mukaan nauttineet sananvapauden suojaa. Harva muistaa enää sitä, että Halla-aho joutui vuonna 2011 myös pariin viikoksi erotetuksi perussuomalaisten eduskuntaryhmästä ehdotettuaan sotilasjunttaa Kreikan ongelmien ratkaisemiseksi.

Halla-ahon itsensä mukaan ”tämä oli hieman kärjekäs tapa ilmaista se, että on demokratian sisään rakennettu ongelma, että kansan tahdon vastaisia päätöksiä, vaikka ne olisivat tarpeellisia, on hyvin vaikea ajaa läpi. Tämä on se tilanne, joka Kreikassa vallitsee.

Ehdotuksensa hän kuitasi huumoriksi, jolla myös elinkeinoministerin paikalta eroamaan joutunutta **Vilhelm Junnilan** puheita on laajasti selitetty.

Jaakko Laakso

KANSAN ÄÄNI KUULUU MUUTOKSEN PUOLESTA

Vahva ja heikko valtio

Valtio vahvistuu. Sen huomaa perusteluista, joita on käytetty. Kansalaisia suojellaan milloin terveydellisistä, milloin turvallisuudesta syistä. Suojelu kohdistuu ensisijaisesti heikoimpiin: lapsiin, vammaisiin, vanhuksiin, vähäraisiin, naisiin, etnisiin vähemmistöihin jne. Tästä suojeltujen piiri on laajentunut, ja hetkessä siihen ovat kuuluneet kaikki. Näin kävi kulkutaudin ja ulkopoliittisten tapahtumien takia.

Valtion vahvistumisella on kääntöpuoli. Kansalaisten vaikutusmahdollisuudet voivat vähetä ja kontrolli lisääntyä. On esimerkiksi säädetty lakeja kuten tiedustelulait. Niillä valvontaa on lisätty. On toteutettu ilman lain tukea yksinomaan sosiaalisella kontrollilla asioita, joilla jo-

kaisen oikeutta määrätä kehostaan on kyseenalaistettu. On turvallisuuden nimissä tehty sitoumuksia kuulematta äänioikeutettuja yhdenvertaisesti.

Valtion vahvistumista on sekin, kun valtiovarainministeriö haluaa määritellä yleissivistävien opintojen paikan. Sen mielestä käsitteen "sivistys" alla olevia opintoja ammatillisessa oppilaitoksessa ei tarvittaisi. Ne saisivat olla vapaaehtoisia. Näin julkinen valta hyväksyy, että joidenkin opiskelijoiden tie jatkokoon, yliopistoon, vaikeutuisi ja jopa kariutuisi. Tasa-arvo ei toteutuisi kuten ennen. Ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 2 §:ssä olevat sanat "sivistyneiksi ihmisiksi" kaisäännöksestä silloin poistettaisiin tai

sanamuoto muutettaisiin.

Tilanne on kaksijakoinen. Valtion vahvistuessa se yhtäaikaisesti heikkenee sen omin päätöksin. Terveys- ja turvallisuuspolitiikka ei enää ole vain kansallisvaltion päätösvalan alla vaan ylikansallisten organisaatioiden. Niiden päätöselimiin ei valita vaaleilla. Valtion heikentyessä kansalaisen perusoikeuksille voi käydä samoin, vaikka heikennyskielton pitäisi sellainen estää. Lopputulema on, että vahva tai heikko valtio on kansalaiselle huono, ellei hän itse huomaa suuntaa ja käännä sitä. Sivistävää koulutus on turva.

**Pirkko Pilvi
Porvoo**

Vaara ei poistu ylivakuuttamallaakaan

"Tutkistusti" - ihmisten mielissä - Suomesta tuli turvallisempi maa Nato-jäsenyytemme myötä. Vaara, naapurimme Venäjä ei mihinkään poistunut tai muuksi muutunut, mutta "vakuutuksen" hinta nousi tähtitieteellisiin lukemiin. Näin käy arkielämässä kun haluamme vakuutustemme omavastuut laskea minimiin ja luotaa, että yhtiö (kollektiivi) hoitaa turvallisuuden ja vahinkojen korjaukset, -korvaamiset. Sattuuneeen vahinkoon olemme aina vähintään osasyyllisiä laiminlyönteinemme, tuottamuksinemme. "Pienellä kirjoitettu" osa sopimuksesta jää usein lukematta.

Oletetun vaaran tai vahingon uhan lisääntyessä, on luonnollista hakea turvaa parhaaksi uskotulla tavalla, Natosta tai vakuutusyhtiöstä. Voitaissiinko jotain tehdä toisin, kieltää asevarainen turvallisuus, kiinnittää suurempi huomio esim. paloturvallisuuteen rakennuksissamme. "Vahingon" jälkeen emme saa mitään ennalteen, "jälleen rakennuksessa" tai vakuutuksen vahinkojen korvauksis-

sa, jotain aina katoaa, -menetetään.

Uhkakuvat myyvät vakuutuksia kuin sotilasliittojen jäsenyyksiä, mutta eivät poista uhkia. Uhat tuntuvat sitä konkreettisemmilta, mitä tehokkaammin niitä markkinoidaan, mainostetaan. Tässä mielessä uhat muistuttavat "mafialaisia suojelurahoja", joita maksetaan konkreettisten uhkien poistamiseksi. Meidän uhat ovat mielikuvia, joita voidaan muokata markkinoijien tarkoituksiin sopiviksi, turvaa luoviksi. Uhkien puuttuminen tietäisi vakuutusyhtiöiden konkurssseja ja sotilasliittojen lakkauttamisia, "aseeollisen paradigman" hajoamista (mm. Chomsky ja Kuhn).

Miksi emme kykene uhkavien poistamiseen, emme edes niiden kaventamiseen? Kansainliitto ja YK on luotu kansojen välisten uhkien poistamiseen ja kansallisvaltiot "väkivaltamonopoleineen" sekä sosiaalipoliittisin keinoin mini-

moimaan vakuutustarpeita kansalaisiltaan. Suurimmista pienimpiin yhteisöihin uhkakuvien häivyttämisessä ollaan epäonnistuttu, yhteisöllisyys hajonnut, uhkakuvat kasvaneet, maailma ja Suomi varustautuvat kiihtyvällä vauhdilla.

"Luottamusta herättävät toimet" oli Kylmän sodan aikainen fraasi, jossa kuitenkin oli suuri ajatus. Ajatus oli varustelun keventämisestä, tarkkailijoiden lähettämisestä, rajavalvonnasta tinkimistä ym. "Luottamusta" sisäpolitiikassa merkisi terveyden huollon-, sosiaaliturvan- ja poliisitöiden kehittymisen, yksityisen vakuutustarpeen väheneminen. Historiasta voi jotain hyödyntää vaikka "suomettuminen" joissain suissa karnealta kalskahtaa, ei rauhaa ja luottamusta tule tavoitena hylätä.

**Hannu Ikonen
Liekka**

Erikoislaki Pandemioita varten

Lintufluenssa voi olla oven takana, siksi on paikallan kirjoittaa aiheesta. Entinen sos. ja terveysministeri totesi, että paikattavaa on. Nykyinen kokoomuslainen ministeri ajattelee, että ei tarvita mitään. Palautan mieleen korona-aikaiset kokemukset

Voi vaan ihmetellä, miten 2000 luvun hallitukset säästöjen nimissä ajoivat alas valmistautumisen kriiseihin. Turha on syyttää Marinin hallitusta, joka pystymetsästä ryhtyi toimiin. Edelliset hallitukset myivät valtion yhtiöitä esim. Vaasan tehtaan, joka Rautaruukin kanssa kehitteli suojaamia. Kukaan ei huolehtinut mm. sosiaali- ja terveydenhuollon rakennemuutoksesta, jossa yksityiset valloittivat lähes kokonaan vanhusten asumis- ja hoivapalvelut. Uudessa valmiuslaissa oli säännös niiden velvollisuudesta hankkia suojaimet. Media tietojen mukaan ei edes työntekijöillä ollut suojaimia!!

Kuntien ja kaupunkien johtajat eivät olleet ajan tasalla, kun arvostelivat hallitusta. Heidän virkavastuullaan oli vastata valmiudesta. Huoltovarmuuskeskus oli täysin reputerällä ilmeisesti siksi, että julkiset toimijat kilpailuttivat osan suojaavista lineista sen ohi. On todisteita, että

säästöjen nimissä ajettiin varastot alas, koska niistä piti maksaa ulkoisen tai sisäinen vuokra.

Lähes vuosittain kuitenkin järjestettiin valmiusharjoituksia eri puolilla maata.

"Vanhaan hyvään aikaan" vaa-dittiin suoja- ja toimintavälineitä vähintään 3-6 kuukauden varastot. Niitä ei ollut. Pahiten petti huoltovarmuuskeskus.

Sinisilmäisyyden huippu oli yksi komitean mietintö, jossa todettiin, miten voimme turvautua EU:n apuun. Miten kävi kiireimmässä vaiheessa? Kaikki EU maat vetivät välistä.

Tarvitsemme oman pandemialain. Se on laki, jossa kaikki nykykokemus käydään läpi. Laaditaan laki eduskunnassa ja perustuslakivaliokunnassa etukäteen, eikä aleta jannaamaan kuukasi tolkulla kriisin keskellä. Aina uusi Eduskunta käsittelee lain ensimmäisillä valtiopäivillä. Laki on valmiina toimeenpantavaksi, kun hallitus toteaa pandemian vaativan toimia. Ei käy läjäjä propagandakeskusteluita jostakin pienestä sekasta kuten koronan keskellä.

Myös toimenpanoviranomais-

ten on ryhdyttävä heti toimiin virkavastuulla toimien, eikä vedetä eri suuntaan. Ongelmaksi koettiin, miten hitaasti AVI lähti liikkeelle. Jopa tulkinnat olivat erialaisia. On väitetty, että meillä on viranhaltijoita jotka pelkäävät vastuuta!! Voiko näin olla? Mm. yhdessä kriisitilanteessa vasta perustuslakivaliokunnan kannanonon jälkeen AVI alkoi toimia, vaikka laki sitä edellytti paljon aiemmin.

Kaiken lisäksi yksityisillä ja viranomaisilla oli monia suunnitelmia riskeistä yms., joiden perusteella esim. lentokentän vastaanoton olisi pitänyt heti alkaa ohjamaan matkustajia. Paikalle ei tarvita päämisteriä!

PS: Kirjoittajalla on yli 30 vuoden kokemus poikkeusolojen huoltopäällikkönä. Vieläkin seuraan asioita. Osa ei halua myöntää, miten vaikeassa kriisitilanteessa olimme mutta... Esim. löytyi tieto, että mm Oulussa tehtiin alustavia suunnitelmia, jos tauti olisi tullut Kiinan tasoi-sena. Äkkiä kenttäsaairaala pystytyn. Arvio oli tuhansia kuolleita!! Näin ei onneksi käynyt.

**Viljo Lehmusketo
Raaha**

Suomi, natsit ja "Junnilat"

Suomen EU-eliitti ja Natottajat tukijoineen vaahtoavat ja viittaavat eronneeseen uusnatsismin kannattajaan, ex (melkein) elinkeinoministeri Junnilaan. Päätävissä elimissä ei saisi missään nimessä olla natsiliikkeen kannattajia. Samalla pitää kysyä, miksi kuitenkin Suomi ja Euroopan Unioni tulevat vastaavaa Ukrainassa. Sielähän ainakin taustatukihenkilöt avoimesti kannattavat Ukrainan historian "nationalisteja", jotka osallistuvat juutalaisten ja puolalaisten joukkosurmiin.

Nämä henkilöt ovat nimittäneet 2. maailmansodan aikana toimineen **Stepan Banderan** apulaisineen sankarin asemaan. Hänelle on omistettu vuosittainen kansallinen vapaa-päivä ja katuja on nimetty myös natsikollaboraattorien nimiin.

Ukraina on kieltänyt monien työväen- ja vasemmistolaisten järjestöjen ja -puolueiden toiminnan. On säädetty "apartheid" kieli-laki ja ammattiyhdistysten toiminta on rajoitettu. Yksi näistä Ukrainan uusnatsiliikkeistä Ukrainassa on Oikea Sektori. EX pääministeri **Sanna-Marin** Kiovassa käydessään osallistui liikkeen komentajan hau-

tajaisiin. Ukrainan äärioikeiston pitkäaikainen tavoite on ollut Venäjän valtion hajottaminen ja tämän edelle ei mene edes oma kansa.

Toistaiseksi äärioikeisto, ei uusnatsismi, on myös kasvussa muualla Euroopassa. Tämä on suora seurausta kansan syvien rivien hätähuudosta. "Vasemmistolaisesta" puolueet eivät ole missään kyenneet edistämään kansan etua. Yhdysvaltojen pankkien ja korporaatioiden etu on ollut ensisijainen. Jos tätä hätähuutoa ei kuunnella, seuraavana kansa tulee äänestämään näitä natsseja. Näin on tapahtunut aiemminkin historiassa.

Jos Suomen ja EU-maiden hallitukset eivät tarjota kansalle muuta kuin kylmiä asuntoja, köyhyyttä, työttömyyttä, Venäjän vastaista hegemoniaa ja pakotteita, niin äärioikeiston jälkeen tulevat natsit. Kyllä Suomessakin pitäisi kaivaa esiin historiasta myös asiat, jotka perustuvat Suomen geopolitiittisiin realiteetteihin. Junniloiden eroamisella ei tätä ongelmaa yksin ratkaista.

**Kalevi Wahrman
Hamari Porvoo**

Mietteitä siitä tekoälystä?

Tänään mitä moninlaisissa yhteyksissä puhutaan tekoälystä ja sen soveltamisesta. Allekirjoittanut ei ole kuitenkaan bongannut ainoatakaan määritelmää, mitä tekoäly on. Jo runsaat 40 vuotta sitten allekirjoittaneelle selvisi marxilainen näkemys tunnasta, jota voimme nimittää myös älyksi. Marxilaisen käsityksen mukaan tajunta ja älykyys syntyy elollisen ja yhteiskunnallisen kehityksen saatossa, kun kehittyvä ihmislaji, joka elättää itsensä työllä. Ihmislaajalle syntyy yhteisössä välttämätön puhekieli, jolla ilmaiseemme miljoonia asioita ja kommunikoiimme muiden yksilöiden kanssa. Samalla elollisen kehityksen kanssa kehittyvä ihmislaaji työhön - ja puhekielen ymmärtämiseen soveltuva rakenne ja edelleen kyky käsitellä mielessä näitä kielen tuomia viestejä. Jotain tällaista on äly.

Nyt herää kysymys, että miten tämä äly voidaan siirtää koneelle, jolla ei ole elolliseen työtoimintaan liittyvän kehityksen ominaisuutta käsitellä näitä tietoja.

Koneelle voidaan siirtää lukematon määrä tietoja ja ohjeita, miten ratkaista eteen tulevia ongelmia. Mutta miten kone ratkaisee ongelman, jota sen muistiin ei ole osat-

Informaatio-sota kuumana

Länsi syöttää lapsellista mielikuvituksen perustuvaa propagandaa kaikista tuuteista. Suomi muiden mukana kertoo yhtä ainoaa "totuutta" Ukrainan sodasta.

Prigozhinin nk. kapina oli todennäköisesti Lännen yllytyksestä alkunsa saanut yritys horjuttaa Venäjää. Me Neuvostoliiton rakennustyömailla uurastaneet tiedämme, että aikoinaan Suomen ulkomaankaupasta 25 prosenttia suuntautui Neuvostoliittoon. Sinne myytiin vaatteita, koneita ja kaikenlaisia tavaraa. **Kekkonen** myi naapurille kokonaisen kaupungin avaimet käteen -periaatteella. Sillä tavalla syntyi Kostamuksen kaupunki, jonka rakensivat suomalaiset työläiset.

tu siirtää. Meneekö sormi suuhun? Mieleen tulee tapaus, kun 1990-luvulla pidimme palaveria Vaasassa Palosaaren järjestöotalolla. Jostain syystä aloimme pohtia, että jospa yllättäen törmäisimme avaruudesta tullesiin vieraan sivilisaation edustajiin, niin mikä olisi meidän ensimmäinen kysymyksemme heille. Päätimme kysyä, että miten teidän yhteiskunnassanne tuotetaan kestopulutus-työkalut? Vastaus paljastaisi, elääkö tämä meitä pidemmälle kehittyneet sivilisaatio suunnitelmallisissa kommunismissa vaiko markkinakapitalismissa.

Tämä muistikuva paljastaa jotain tekoälystä. Myös ajatteleva kone voisi alkaa pohtia samaa kysymystä ja päätyä esittämään siirtymistä kommunistiseen yhteiskuntaan. Tällaista tekoälyä kapitalisti ei voisi hyväksyä. Tämä myös paljastaa sen, että "tiedot", joita kapitalisti "tekoälyn" pohjaksi syöttää, ovat vähintään yhteiskunnalliselta sisällöltään valheellisia. Eli sitä todellista tekoälyä ja itsenäistä ajattelua tuskin tulee koskaan olemaankaan.

**Wanha Seppä
Peräseinäjoki**

Suomen Venäjän kauppa on loppunut, koska meidän on sokautu. Lännen massiivinen informaatio-sota tähtää hämmennyksen aiheuttamiseen ja tieteenkin estämään mahdolliset rauhanneuvottelut. Sodan jatkuminen varmistaa muhkeat voitot Lännen asefirmoilille.

Kähminän ja sumuttamisen pääarkkitehtina toimii suuri Pahan valtakunta, joka pyörii dollareilla. Kaikki tiedävät tämän, mutta harva uskaltaa sanoa ääneen. **Paavo Väyrysellä** on kokemusta ja hän uskaltaa puuttua epäkohtiin. Menestystä presidentin vaaliin!

**Taisto Saarni
Vantaa**

Tukea Kansanäänelle

Kari Ahonen 100 e, Heikki Männikkö 80 e, Esko Rintala 100 e, Jartsev 11 e, Juha Kieksi 20 e, Tarja Männikkö 40 e, Raimo Leskinen 100 e, Wanha Seppä 8 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e ja Espoon Leipäpappi 7 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2020/1128 24.9.2020

Seuraava Kansan ääni (5/2023) ilmestyy ma. 30.10.2023. Siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa pe. 20.10.2023 mennessä.

Tervetuloa Kansan äänen uuteen verkkojulkaisuun

Kansanääni

Kenellekään ei liene epäselvää, miten maailma on nopeasti ja rajusti muuttunut. Euroopan Unioniin ja Yhdysvaltoihin sitoutuneet markkinavoimat pyrkivät varmistamaan asemansa maailman johdossa. Kärjistyvät yhteiskunnalliset kriisit, joiden maksajaksi joutuu työtätekevä kansa, uhkaavat usealta suunnalta jopa elämää maapallolla. Kansan äänen julkaisijajärjestöjen piirissä olemme katsoeet, että on välttämätöntä kehittää ja lisätä työkansan maailmankatsomuksellista lähtökohdista tiedotus- ja tutkimustyötä, joka antaa "eväitä" nykytilanteen hallitsemiselle.

Olemme kehittämässä Kansan äänelle "elävää" verkkojulkaisua, jossa voimme enemmän ja nopeammin julkaista lukijoiden kirjoituksia ja arvioita yhteiskuntakehityksen tilasta. Voitte tutustua tähän nyt avattuun verkkojulkaisuun osoitteessa: www.kansanaani.org. Lähtökohteisesti tämä verkkojulkaisu toimii yhteistyössä ja vuorovaikutteisesti Kansan äänen paperijulkaisun kanssa. Verkkojulkaisussa voidaan yhteiskunnallisesti kiireelliset artikkelit julkaista jo ennakkoon ja paperi julkaisu siirretään vuorollaan osaksi nettijulkaisua. Verkkojulkaisusta muodostuu yhteiskunnallisten asioiden arkisto ja muisti.

Rauhantapahtuma

Kaikille avoin rauhantapahtuma Aatos Cafén (Kaivokatu 37 B, Porvoo) Lybeck-salissa, Porvoossa lauantaina 16.9. klo 14-20!

Ohjelmassa mm. paneelikeskustelua rauhan- ja ympäristöpolitiikasta ja ydinaseriisunnasta, taidetta, runonlausuntaa ja musiikkiesityksiä. Esiintymässä Zuge Guerilla, Merikukka Kiviharju ja Valtteri Bruun yhtyeineen. Matti Laitinen ja Lauri Vanhala lausuvat runoja.

Osana tapahtumaa toteutetaan kuvataiteilija Inari Porkan näyttely.

Paneelikeskustelussa mukana aktivisti Ulla Klötzer Naiset Rauhan Puolesta -verkostosta, vapaa historian-tutkija, FL Kaisu-Maija Nenonen sekä DSL:n pääsihteeri Jari Karttunen. Paneelia juontaa Jukka Ahokas.

Järjestäjinä Demokraattinen sivistysliitto, Waves-kollektiivi, Naiset Rauhan Puolesta, PAND - Taiteilijat Rauhan Puolesta sekä SKP:n Porvoon osasto ja Uudenmaan piiri.

Rauhantapahtuma

VIIMEINEN SYKSY
vai matkalla rauhaan?

16.9. klo 14-20

Aatos Café,
Kaivokatu 37 B, Porvoo

Ohjelmassa:
paneelikeskustelua taidetta runonlausuntaa musiikkiesityksiä ynnä muuta hienoa

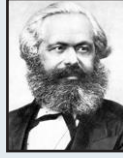
mukana mm:
Zuge Guerilla Merikukka Kiviharju Valtteri Bruun yhtyeineen

Järjestäjät:
DSL Naiset rauhan puolesta Waves-Kollektiivi, Helsinki PAND - Taiteilijat rauhan puolesta SKP:n Porvoon osasto ja Uudenmaan piiri

Kansanäänen verkkolehden osoite muuttuu – uusi osoite on kansanaani.org

Kansan äänen verkkolehden osoite muuttuu. Kolmas osapuoli oli rekisteröinyt Kansan ääni toiminimen ja siksi Traficom siirsi kansanaani.fi domainin tälle kolmannelle osapuolelle. Tämän vuoksi joudumme muuttamaan verkkolehtemme osoitetta. Kansan ääni löytyy lähipäivinä osoitteesta kansanaani.org. Lehden näkyvyydessä on muutoksesta johdettu ollut välittävasti parin viikon katkos.

"Marxilainen lauantaitimi jatkuu"

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista tiedettä ja tuotamme siitä tutkimus- ja opintoaineistoa. Tällä hetkellä jatkamme marxilaisen maailmankatsomuksen alueella historiallisen materialismin tutkimista ja kehittelyä. Etenemme siten, että julkaisemme opintoaineiston luvut (luonnokset) Kansan äänen sivulla 14-15. " Samalla nämä ovat aineisto seuraaviin opintotilaisuuksiin ja -tapahtumiin.

Seuraava lauantaitimi kokoontuu lauantaina 7.10.-23 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki klo13.00. Aiheena on "Yksilön, yhteiskunnan ja kansanjoukkojen osuus ja merkitys historiassa." Teeman esittelee **Juha Kieksi**. Etänä linkistä: <https://meet.jit.si/Kansanaanengi>.

Opintoteemaan liittyen suositeltavia aineistoja: **Kansan ääni** nro. 5-6/2019, 1-6/2020, 1-6/2021, 1-6/2022 ja 1-4/2023 artikkelit siv. 14-15, **Kommunistien Liitto:** Dialektisen materialismin perusteet, **Engels, F. (1886):** Ludwig Feuerbach ja klassisen saksalaisen filosofian loppu, **Viktor Afanasjev: Filosofian alkeet (Progress, 1976);**

Seuraava opintotilaisuus kuitenkin on to. 12.10.2023 EVKR:n ja KL:n toimikunnan kokouksen jälkeen klo 18.30. Aiheena: **Yhteiskuntaluokkien ja luokkataistelun merkitys ja osuus historiassa.** Aiheeseen johdattelua **Heikki Männikkö**. Tutustukaa Kansan ääni 4/2023 siv. 14-15.

Etänä linkistä <https://meet.jit.si/Kansanaanengi>. Opintotilaisuudet yhdessä DSL:n kanssa. Tervetuloa.

Kommunistien liiton vuosikokous kokous

Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään **torstaina 12.10.2023 klo 17.30 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki.** Hallitus kokoontuu klo 16.30 yhteiskokoukseen EVKR:n hallituksen kanssa. Liity etäkokoukseen seuraavasta linkistä: <https://meet.jit.si/Kansanaanengi>

Käsitellään vuosikokousasiat sekä syksyn ja talven toimintaa sekä järjestölliseen ja ideologiseen työhön liittyviä ajankohtaisia kysymyksiä ja mm. seuraavia asioita: (1) Katsotaan kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Kansainvälisen yhteistyön ja ulkopoliittikan kysymyksiä, (3) Syksyn ja talven opinto- ja julkaisu toimintaa, (4) Ajankohtainen lehti- ja järjestötyö. (5) Kannanotot ja arviot sekä yhteisrintaman kehittämisen kysymykset, (6) Tulevat presidentinvaalit, (7) FB tiedotustyön kehittäminen. Kansan äänen 4/2023 arviointi ja seuraavan numeron 5/2023 ideointi sekä uuden verkkojulkaisun toiminnan kehittyminen.

Opintotilaisuus kokouksen jälkeen klo 18.30, aihe: **Yhteiskuntaluokat ja luokkataistelu historiassa.** Opintoteeman esittelee **Heikki Männikkö**

Tervetuloa jäsenet ja ystävät, Koronasuojat !

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://www.pohjois-korea.com>
<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 3408

KOMINFORM
Päivän uutisotsikot:
<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu to. 12.10. 2023 klo16.30 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki. Kokous pidetään myös etäkokouksena. Liity kokoukseen seuraavasta linkistä: <https://meet.jit.si/Kansanaanengi>

Käsitellään mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä (2) Kansainvälisen yhteistyön kysymyksiä (3) opinto- ja julkaisu toiminta (4) Ajankohtainen lehti- ja järjestötyö (5) Kannanotot (6) Työkansan yhteistyön kehittäminen (7) Tulevat presidentinvaalit.

Kokouksen yhteydessä KÄ:n toimituskunnan kokous. Arvioimme KÄ:n numeroa (4/23) sekä KÄ:n verkkoversion kokemuksia ja suunnittelemme lehden seuraavaa numeroa (5/23). Kokouksen jälkeen opintotilaisuus 18.30. Aihe: **Työkansan yhteistyön kehittäminen.** Aiheeseen johdattelua **Heikki Männikkö**.

Julkiset keskusteluforumimme FB:ssa

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantyön, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille FB

Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehto nykyiselle kovalle markkinavoimien yhteiskuntapolitiikalle ja toteuttaa yhteiskunnallinen muutos Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä toivotaan keskustelua marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettyä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietikettiä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry.

POSTIOSOITE:
Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki
PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

78 vuotta Hirosiman ja Nagasakin ydinpommeista

Itävallan kommunistiset nuoret julkaisivat Instagramissa kirjoituksen otsikolla: 78 vuotta Hiroshimasta, Ei voida antaa anteeksi, ei voida unohtaa; Hiroshima oli sotarikos! Hiroshiman ja Nagasakin ydinpommiin pudotus on vahingoitettiin pysyvästi Japania. Pudottamalla ydinpommit, tahtoi amerikkalainen imperialismi osoittaa voiman tuntuensa.

Laivaston amiraali William D. Leahy (Trumanin esikuntapäällikkö) vahvisti edellä olevan ajatuksen jo vuonna 1950: ”Hiroshiman ja Nagasakin atomipommiin käytöstä ei ollut aineellista apua sodassamme Japania vastaan. Japanilaiset olivat jo lyötyinä ja valmiita antautumaan tehokkaan merisaarron ja tavanomaisilla aseilla tapahtuneen onnistuneen pommituksen vuoksi.” Atomipommiin pudottamisesta olivat Yhdysvalloille kokeiluja. Kokeiluja, joiden tuloksena syntyi tarkoituksellisesti kymmeniä tuhansia kuolleita. Hiroshiman ja Nagasakin pommituksissa noin 135 000 ihmistä kohtasi kuolemansa. Edellä mainittujen lisäksi, kohtasi ydinsäteilyn seurauksena kuoleman, suuri lukemattomien joukko.

Tähän Itävallan kommunistien nuorten Hiroshiman ja Nagasakin ydinpommiin pudottamiseen liittyvän Instagram-viestin ohella aihetta lienee syytä tarkastella hieman tarkemmin. Ehkä siksi aihetta on tarkasteltava, koska nykyisin maamme on alistettu Yhdysvaltain sodan johdon alaiseksi. Eli maamme liittyvät NATO:n jäseniksi henkilöt, jotka eivät näemmä tunne historiasta kuin version, jota voisi hyvällä syyllä nimittää jenkki-versioksi.

Vuonna 1945 elokuun 6. päivänä kello 8:15 räjähti Hiroshiman kaupungin yllä Yhdysvaltain ilmavoimien pudottama ydinpommi. Muutamaa päivää myöhemmin, eli elokuun 9. päivänä kello 11:02, räjäytti Yhdysvaltain ilmavoimat Nagasakin yllä toistamiseen ydinpommi. Ihmiskunnan historiassa, ainakin tähän mennessä, ovat kaupungit ainoat ydinpommituksen kohteena olleet. Räjäytetyt pommit erosivat teknisesti toisistaan. Eli Yhdysvallat suoritti puhtaasti teknisiä, täysin edesvastuuttomia, kokeita ja testejä Japanin kaupungeissa. Hiroshimassa kuoli välittömästi noin 75 000. Nagasakin yllä räjäytetty ydinpommi surmasi välittömästi 73 900 ihmistä.

Yhdysvaltain tekemää päätöstä ja sen toteuttamista on arvosteltu. Sekä myöhempi presidentti Dwight D. Eisenhower että kenraali Douglas MacArthur kuuluvat arvostelijoiden joukkoon. Käytännössä oli Japani ydinpommiin pudottamisen aikaan jo kukistunut. Japani olisi ollut valmis neuvottelemaan sodan lopettamisesta ja sen ehdoista. Potsdamin julistuksessa, joka esitettiin

Näkymä Hirosimaan uuden sairaalan katolta v. 1945

Suomi: Ota-Gawa-joen rannalla sijaitsevassa Peace Towerissa japanilaiset muistelevat kolmatta vuosipäivää siitä, kun heidän kaupunkiinsa pudotettiin atomipommi. Joen toisella puolella näkyy kauppamuseon rauniokupoli, joka oli törmäyskeskuksen ja kuuluisan T-sillan välissä.

27.-28. heinäkuuta 1945, oli määrätty ehdot Japanin antautumisen hyväksymiselle. Potsdamin julistus sanoi myös Yhdysvaltoja.

Entistä julmemmaksi muuttava Yhdysvaltojen ydinpommiin pudottaminen Hiroshiman ja Nagasakin kaupunkiin eräiden lähteiden tieto: ”Amerikkalaiset välttivät kaupungin (Hiroshiman) pommitamista ennen atomipommiin käyttöä, sillä he halusivat tutkia pommin aiheuttamia tuhoja.” Pommi surmasi heti noin 75 000 ihmistä ja tuhosi 90 prosenttia kaupungista. Hitaammin etenevä säteilytauti, eli ”atomitauti”, tappoi muutaman räjähdyksen jälkeisen viikon kuluessa kymmeniä tuhansia ihmisiä. Hiroshiman 90 000 rakennuksesta noin 60 000 tuhoutui kokonaan. Hiroshiman 200 lääkäristä 180 lääkärinä kuoli tai haavoittui. Sairaanhoidajia oli Hiroshimassa 1 780, joista 1 654 kuoli tai haavoittui. 55 sairaalasta tai ensiapuasemasta jäi toimintakuntoon vain kolme.

Yhdysvaltojen tekemän ydinpommituksen seurauksena Hiroshimassa oli vuoden loppuun mennessä menehtynyt 140 000 ihmistä. Viiden vuoden kuluessa säteilytauteihin ja muihin jälkivaikutuksiin oli kuollut yhteensä 200 000–250 000 ihmistä. Räjähdyshetkellä oli Hiroshimassa noin 350 000 asukasta. Nagasakiin pudotettu ydinpommi tappoi heti 35 000–70 000 ihmistä ja 41 000 vammautui. Heti sodan jälkeen pyrki Yhdysvallat salaamaan muun muassa radioaktiivisuuden aiheuttamaa säteilytautia. Tosin se ei kovin hyvin siinä onnistunut.

Se mikä jää (tai paremminkin jätetään) usein meidän kotimaisilta historian kirjoittajilta mainitsematta, on seikka, että 9. elokuuta 1945 aloitti Neuvostoliitto idässä sotatoimet Japania vastaan. Tämä tapahtui siis kolme kuukautta Saksan antautumisesta. Elokuussa, Neuvostoliiton aloittaessa sotatoimet Japania vastaan, ei Yhdysvallat pitänyt enää välttämättömänä tukea Neuvostoliitolle. Niinpä samana päivänä jolloin Neuvostoliiton sotatoimet alkoivat, eli 9. elokuuta 1945, saapui jo aamupäivällä uutinen Yhdysvaltain Nagasakiin pudottamasta ydinpommiin. Näin Yhdysvallat pyrki vahvistamaan asemaansa yksipuolisena maailman herrana.

Yhdysvallat ei pitänyt kiinni Teheranin konferenssin lupauksestaan. Neuvostoliitto vastusti toimi Teheranin konferenssin päätösten mukaisesti avaamalla idässä rintaman. Eräiden käsitysten mukaan Neuvostoliiton toimilla idässä oli suurempi vaikutus Japanin antautumiseen kuin Yhdysvaltain Hiroshimassa ja Nagasakissa suorittamalla ydinpommi kokeilla. Joidenkin käsitysten mukaan Neuvostoliiton toimien vaikutuksesta Japani olisi antautunut pian niiden alkamisen jälkeen. Japani antautui 15. elokuuta 1945. Näin oli päätynyt toinen maailmansota maapallolla.

taavasti toimi Teheranin konferenssin päätösten mukaisesti avaamalla idässä rintaman. Eräiden käsitysten mukaan Neuvostoliiton toimilla idässä oli suurempi vaikutus Japanin antautumiseen kuin Yhdysvaltain Hiroshimassa ja Nagasakissa suorittamalla ydinpommi kokeilla. Joidenkin käsitysten mukaan Neuvostoliiton toimien vaikutuksesta Japani olisi antautunut pian niiden alkamisen jälkeen. Japani antautui 15. elokuuta 1945. Näin oli päätynyt toinen maailmansota maapallolla.

Hirosiman atomipommi on inspiroinut taiteilijoita ympäri maailmaa. Tämä monumentti kuvaa poltettua polvistuvaa naisen ruumista. Patsas seisoo Račianske myton puistossa, Bratislavassa, Slovakiassa

Useat ovat olleet sitä mieltä, että Japani olisi antautunut pian ilman pommeja. He ovat varmasti siinä oikeassa. Yhdysvaltain ydinpommitukset olivat sodan kulun kannalta aivan turhia operaatioita. Useat korkeat sotilasjohtajat ovat jälkikäteen pitäneet ydinpommiin käyttöä sotilaallisessa mielessä aivan turhina. Esimerkiksi, yhdysvaltalainen kenraali Dwight D. Eisenhower on kertonut muistelmissaan vastustaneensa atomipommiin pudottamista. Samoin, sotilasarvoltaan korkein Tyynenmeren puolella toiminut henkilö, kenraali Douglas MacArthur, jolta ei kysytty ennen pommituksia mitään, on todennut, etteivät pommitukset olleet sotilaalliselta kannalta perusteltu.

Jälkeenpäin on yhä useampi tuominut ydinpommiin käytön Japania vastaan moraalittomana siviilien murhaamisena. Yhä edelleen Japanissa pidetään ydinpommiin käyttöä suurena vääryytenä.

Uudessakylässä 7.8.2023
Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Sata vuotta SSTP:n lakkauttamisesta

Tänään, 3. 8.1923 2023, tulee 100 vuotta Kyösti Kallion hallituksen toimista, joilla se lakkautti Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen (SSTP) vuonna 1923. Silloin Kyösti Kallion hallitus toteutti SSTP:n jäsenten maanlaajuisen joukkopidätyksen. Hallitus perusteli toimenpidettä katsomuksellaan, jonka mukaan SSTP toimisi kielletyn SKP:n peitejärjestönä. Hallitus tahtoi loihittamalla perustelulla tuhauttaa SSTP:n toiminnan perustuksiaan myöten.

Samassa yhteydessä julistettiin puolue myös laittomaksi. Hallituksen päätöksen perusteella määrättiin vangittavaksi kaikki SSTP:n 27 kansanedustajaa, puolue- ja järjestötyöntekijät sekä puoluelehtien toimittajat. Kaikkiaan pidätettiin noin 200 henkilöä, SSTP:n omaisuus takavarikoitiin, puolueen sanomalehdet lakkautettiin ja kirjapainot suljettiin. Hallitus ”laillisti” kansanedustajien pidättämisen keksimällä lain tulkinnalla, jonka mukaisesti eduskunnan ollessa lomalla, viettämässä kesätaukoa, niin silloin ei olisi voimassa määräys kansanedustajien parlamentarisesta koskemattomuudesta.

Lakkauttamisen jälkeen sai 189 puolueaktivistia vankeustuomion. Tuomioistuinalto jakeli tuomioitaan nimikkeellä valtiopetoksen valmistelu. Valtiopetoksen valmisteliksi tulkittiin pelkkä osallistuminen työväen järjestötoimintaan. Valkoiset vallanpitäjät olivat kehittäneet teorian, jonka mukaisesti SSTP olisi toiminut hallitusmuodon kumoamiseksi, yhteistyössä Neuvostoliiton sekä kielletyn, mutta maanlaisena toimivan, Suomen Kommunistisen Puolueen johdolla.

Etsivä Keskuspoliisi (EK) takavarikoi SSTP:n asiakirjat. Myöhemmin EK luovutti osan takavarikoimasta aineistostaan Työväen Arkitoon. 1940-luvun lopulla, sodan päättymisen jälkeen, EK:n takavarikoiduista asiakirjoista siirrettiin Valpon arkistosta SKP:n arkistoon. Myöhemmin SKP:n arkistosta muotoutui Kansan Arkisto.

Suomen sosialistisen Työväenpuolueen kansanedustajista välttivät pidätyksen Hilda Hannunen ja Pekka Nurmiraanta. He onnistuivat pakenemaan ulkomaille. **Albert Kallio** ja **Juho Vesterlund** piileskelivät kotimaassa. Myös **Laura Numminen-Härmä** ja **Hannes Pulkkinen** välttivät pidätyksen.

Timo Kangasmaa 3.8.2023
SFT:n puheenjohtaja

Nato puolustusliittoko?

Natoa on markkinoitu pitkään puolustusliittona – ei sotilasliittona. Jopa rauhanliittona on välätelty. Näin suomalaisille myös syötettiin maamme tarvetta liittyä Natoon. Tietysti pääargumenttina oli Venäjän uhka – kuinka muuten. Ukrainan tilanne tuli kuin tilauksesta Venäjää vihaavalle valtiojohdolle. Yksi leuhki aseilla ja sanoillakin syntyvän jälkeä. Toinen unelmoi venäläisten tappamisella ja kolmas yllytti sotimaan niin, että Venäjä lyödään polvilleen – huh huh.

Kyllä kelpasi rehvastella, olimmekaan liittymässä rauhanliittoon, eikö niin? Eiväthän Nato ja USA sodi – eihän? Vapauden, demokratian ja rauhan asiassa tässä ollaan. No mitä on seurannut Natoon liittymisestä – tuosta puolustus- ja rauhanliitosta? Maassamme vilisee tappokalustoja kuin vilkkilässä kissoja. Ikkunat helisevät, kun Pirkkalan lentokentältä hävittäjät pitävät ilmassa harjoituksia ja torjuvat ilmeisesti myös ilmastoja, hah haa. Satamissa on missä ja milloinkin suuria sota-alkusia, anteeksi rauhanaluksia, joita käydään ihmettelemässä. Maanteille tankkeja siirrellään laveteilla kohti itäraja. Sotaharjoituksia yhtenä USA:n ja Naton kera.

Sotilastukikohtia suunnitellaan täyttä häkää. Puolustusotaa vain harjoitellaan, ettei se paholainen tule rahan yli. Juu juu, uskotaan. Onhan se jo melkein 80 vuotta ollut tulossa, mikäli uskomme russofobistia. Puolustus – ja rauhanliitto Nato on vaiti, kun USA, tuo vapauden ja demokratian symboli lähettää Ukrainaan rypälepommeja, tehden tuhoa varsinkin siviileille. Erilaiset järjestöt ovat jyrkästi tuominneet USA:n toimet.

Herätäkää hyvät ihmiset. Nato on täysin ja armotta USA:n käsikassara maailmanvalloituksessa. Ja pieni Suomi, sen valtiojohto ilakoi ja riemuitsee – kansan köyhtyessä ja maaperämme joutuessa vieraan sotilasmahdin alle. Repikää siitä, jos vielä uskotte höpötyksiä puolustus tai rauhanliitosta, kun puheet kääntyvät Natoon.

Hannu Tiainen
9.7.2023

Mediapooli

Miten Suomessa on muodostunut hallitsevan yhteiskuntaryhmän ylivalta tiedottamisessa ja tiedotusvälineissä? Tietysti raha eli omistajat päättävät sisällöstä. Tavoitteena heillä on mahdollisimman suuren voiton saavuttaminen. Myös omistajien ja heidän taustavoimien poliittinen asemituminen ratkaisee. Hallitsemisen on tarvittu myös Suomen valtiokoneistoa ja sen rahoja. Tätä varten perustetun Mediapoolin olemassaolosta harva tietää ja osa ihmisistä ei usko sen olemassaoloon. Mediapooli on perustettu kriisiajan tiedotuksen yhdenmukaistamiseksi.

Mediapooli luotiin v.2013, jolloin Huoltovarmuuskeskus elvytettiin ja perustettiin Turvallisuuskomitea. Samoihin aikoihin solmittiin Isäntämaasopimus ja Natotaminen sekä sotilaallinen lähentyminen länteen voimistui. Mediapooliin kuuluu kymmeniä media-alan yrityksiä, joista tärkein on kuitenkin verovaroin ylläpidettävä YLE. Mediapoolilla on sotilaallinen organisaatio, jota johtaa valmiuspäällikkö Tero Koskinen. Mediapooli rahoittaa Huoltovarmuusrahasto verovaroin.

Mediapoolilla on erilaisia alaryhmiä, joista tärkein on sisältöryhmä, jota johtaa YLE-utusten päätoimittaja Jouko Jokinen. Tämä on se ryhmä, joka päättää, mitä julkistaan ja mitä ei ja mikä on uutisten sisältö. Alaryhmien kokoonpano on salaisuus. Vain puheenjohtaja mainitaan. Enemmistö väestä hurraa ”oikealle informaatiolle”, eivätkä näe, että ”keisarilla” ei ole vaatetta.

Kalevi Wahrman
Hamari